

A8-0316/2015

3.11.2015

JELENTÉS

az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzéséről
(2015/2063(INI))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Rachida Dati

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS.....	24
VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	26
VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL.....	33
ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	40
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN	41

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzéséről (2015/2063(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2., 3., 5., 6., 7., 8., 10. és 21. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 4., 8., 10., 16., 67., 68., 70., 71., 72., 75., 82., 83., 84., 85., 86., 87. és 88. cikkére,
- tekintettel az Európai Alapjogi Ügynökség által közzétett, „Az Európai Unió felmérése a kisebbségekről és a hátrányos megkülönböztetésről, Középpontban az adatok – 2. jelentés: Muzulmánok”, című valamint „A zsidó emberek által az Európai Unió tagállamaiban tapasztalt és érzékelt gyűlölet-bűncselekmények és megkülönböztetés” című dokumentumokra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa által 2014. október 8-án elfogadott, a terrorizmus következtében a nemzetközi békét és biztonságot fenyegető veszélyekről szóló határozatra,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 6., 7. és 8. cikkére, 10. cikkének (1) bekezdésére, valamint 11., 12., 21., 48., 49., 50. és 52. cikkére,
- tekintettel az EU belső biztonsági stratégiájára, melyet a Tanács 2010. február 25-én fogadott el,
- tekintettel „Az EU belső biztonsági stratégiájának megvalósítása: öt lépés a biztonságosabb Európa felé” című 2010. november 22-i bizottsági közleményre (COM(2010)0673), amelyben a Bizottság bejelenti többek között a „radikalizálódással kapcsolatos uniós tudatosságnövelő hálózat” (RAN) létrehozását,
- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának végrehajtásáról szóló második jelentéssel kapcsolatos 2013. szeptember 12-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bizottságnak „A terrorista radikalizálódás és az erőszakos szélsőségek megelőzése: Az EU válaszána megerősítése” című, 2014. január 15-i közleményére (COM(2013)0941),
- tekintettel az Európai Unióna a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló, a Bel- és Igazságügyi Tanács 2014. május 19-i ülésén elfogadott és a Tanács által 2014. június 5–6-i ülésén jóváhagyott felülvizsgált stratégiájára (9956/14. számú dokumentum),
- tekintettel „Az Európai Unió 2010 és 2014 közötti belső biztonsági stratégiájáról szóló végrehajtási zárójelentés” című 2014. június 20-i bizottsági közleményre (COM(2014)0365),

---

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0384.

- tekintettel a terrorizmus helyzetéről és alakulásáról szóló 2014. évi Europol-jelentésre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa által 2014. szeptember 24-én elfogadott, a terrorcselekmények következtében a nemzetközi békét és biztonságot fenyegető veszélyekről szóló határozatra (2178. sz. határozat (2014)),
- tekintettel a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátorának az Európai Tanácshoz benyújtott 2014. november 24-i jelentésére (15799/14),
- tekintettel az Európai Unió belső biztonsági stratégiájának megújításáról szóló 2014. december 17-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács 2014. október 9-i és december 5-i következtetéseire,
- tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács 2015. január 11-i informális ülését követően kiadott nyilatkozatra,
- tekintettel a terrorizmus leküzdését célzó intézkedésekről folytatott, 2015. január 28-i plenáris vitára,
- tekintettel a terrorizmus elleni intézkedésekről szóló 2015. február 11-i állásfoglalására²,
- tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács Rigában 2015. január 29–30-án tartott informális ülésére,
- tekintettel az Igazságügyi és Belügyi Tanács 2015. március 12-i és 13-i következtetéseire,
- tekintettel a Bizottságnak az európai biztonsági stratégiáról szóló 2015. április 28-i közleményére (COM(2015)0185),
- tekintettel az Európai Bíróságnak az adatmegőrzési irányelvről hozott ítéletére,
- tekintettel az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló egyezményéhez fűzött kiegészítő jegyzőkönyvre és az Európa Tanács erőszakos szélsőségekkel és terrorizmushoz vezető radikalizálódással szembeni küzdelemre irányuló cselekvési tervére, amelyeket 2015. május 19-én fogadtak el,
- tekintettel „A kölcsönös bizalom megerősítése a jog érvényesülésén alapuló európai térségben – Zöld könyv az őrizetre vonatkozó uniós büntető igazságszolgáltatási jogszabályok alkalmazásáról” című bizottsági zöld könyvre (COM(2011)0327),
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0316/2015),

---

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0102.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0032.

- A. mivel több mint 5000 európai polgár csatlakozott terrorista szervezetekhez és más katonai alakulatokhoz, többek között az Iszlám Államhoz, az Al-Nuszra Fronthoz és más, Európai Unió kívüli szervezetekhez, különösen a Közel-Keleten és Észak-Afrikában (a MENA-térségben); mivel ez a jelenség egyre gyorsul, és hamarosan jelentős méreteket ölt;
- B. mivel a radikalizálódás egy olyan jelenséget leíró fogalommá vált, amikor az emberek intoleráns véleményeket, nézeteket és eszméket tesznek magukévá, ami erőszakos szélsőségséghez vezethet;
- C. mivel a Franciaországban, Belgiumban, Tunéziában és Koppenhágában nemrég elkövetett terrortámadások nyilvánvalóvá teszik a gyakran uniós állampolgárságú külföldi harcosok EU-n belüli és a szomszédos országokban tapasztalható jelenléte és mozgása által kiváltott biztonsági fenyegetéseket; mivel az EU a leghatározottabban elítélte ezeket a támadásokat, és vállalta, hogy a tagállamokkal közösen felveszi a harcot a terrorizmus ellen az EU területén belül és azon kívül;
- D. mivel az EU-ban jelentős a terrorfenyegetettség, különösen azokban a tagállamokban, amelyek katonai szerepet vállaltak vagy jelenleg is vállalnak a közel-keleti és afrikai külső műveletekben;
- E. mivel ezen „európai harcosok” radikalizálódása összetett és dinamikus folyamat, amelynek háttérében számos globális, szociológiai és politikai tényező áll; mivel a jelenség nem egyetlen profilhoz kötődik, hanem a legkülönbözőbb társadalmi háttérrel rendelkező férfiakat és nőket, valamint különösen fiatal európai polgárokat érinti, akikben az a közös, hogy nem érzik magukat a társadalom részének; mivel a radikalizálódás okai éppúgy lehetnek társadalmi-gazdasági, mint ideológiai, személyes vagy pszichológiai jellegűek, és ezért annak megértéséhez figyelembe kell venni az egyes érintettek háttérét;
- F. mivel a terrorizmus és a radikalizálódás nyomán sok a fogalomzavar a vallásokkal kapcsolatban, ami pedig a rasszizmusból, az idegengyűlöletből, valamint a más véleményekkel, meggyőződésekkel vagy vallásokkal szembeni intoleranciából eredő bűncselekmények és gyűlöletbeszéd fokozódásához vezet; mivel feltétlenül szem előtt kell tartani, hogy a radikalizálódás egyik oka a vallással való beteges visszaélés, nem pedig maga a vallás;
- G. mivel a radikalizálódást nem lehet egyetlen ideológiával vagy hittel társítani, de azok bármelyikén belül előfordulhat;
- H. mivel a radikalizálódás elleni küzdelem nem korlátozódhat az iszlamista radikalizálódásra; mivel a vallási radikalizálódás és az erőszakos szélsőségség az afrikai kontinens egészét is érinti; mivel 2011-ben Európa az Anders Behring Breivik által elkövetett norvégiai merényletekkel a politikai radikalizálódást is megtapasztalhatta;
- I. mivel az uniós országokban bekövetkezett terrortámadások túlnyomó többségét éveken át szeparatista szervezetek követték el;
- J. mivel az Europol adatai szerint 2013-ban 152 terrorista támadás történt az EU-ban,

ezekből kettő volt „vallási indíttatású”, 84 támadást pedig etnikai-nacionalista vagy szeparatista meggyőződés, ugyanakkor 2012-ben 219 terrorista támadás történt az EU-ban, és ezekből hat volt „vallási indíttatású”;

- K. mivel a terrorizmus elleni küzdelem, az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzése elsődlegesen továbbra is a tagállamok hatáskörébe tartozik, mivel azonban a bűnüldöző hatóságok közötti hatékony és eredményes információcseréhez elengedhetetlen az európai együttműködés annak érdekében, hogy leküzdjék a határokon átnyúló jellegű terrorista fenyegetettségeket; mivel ezért összehangolt európai megközelítésre van szükség, ami hozzáadott értéket teremt az európai polgárok szabad mozgását biztosító térségekben hatályos jogszabályok összeegyeztetése és adott esetben összehangolása tekintetében, valamint a terrorizmus megelőzése és elhárítása szempontjából is; mivel a lőfegyverek kereskedelme elleni küzdelmet az Uniónak a súlyos és szervezett nemzetközi bűnözés elleni küzdelemben prioritásként kell kezelnie;
- L. mivel az emberi jogoknak a terrorizmus leküzdésére és a radikalizálódás megelőzésére irányuló uniós politikák középpontjában kell állniuk, ugyanakkor biztosítani kell, hogy megfelelő egyensúly álljon fenn a közbiztonság és az alapvető jogok – többek között a biztonsághoz, a magánélet sértetlenségéhez, valamint a véleménynyilvánítás, a vallás és a gyülekezés szabadságához fűződő jogok – tiszteletben tartása között ;
- M. mivel zsidó közösségeket is érnek terrorista és antiszemita támadások, aminek következtében az európai zsidó közösségekben fokozódik a veszélyeztetettség és a félelem érzése;
- N. mivel a terrorizmus terjedése és a külföldi harcosok számának növekedése fokozta az etnikai és vallási közösségekkel szembeni intoleranciát Európa több országában; úgy véli, hogy általában a megkülönböztetés, és különösen az iszlamofóbia és az antiszemitizmus elleni küzdelem holisztikus megközelítése kiegészíti a terrorista szélsőséges célzott megelőzésére irányuló munkát;
- O. mivel Európában már rendelkezésre állnak bizonyos eszközök az európai polgárok radikalizálódásával kapcsolatos probléma kezelésére, és az EU-nak és tagállamainak kötelessége ezeket az eszközöket teljes mértékben kiaknázni, és hozzálátni a javításukhoz, hogy azok tükrözzék az EU és a tagállamok előtt álló jelenlegi kihívásokat; mivel a tagállamok továbbra is vonakodnak együttműködni az érzékeny területeken, például hírszerzési és egyéb információk megosztása terén; mivel az európai értékekkel szöges ellentétben álló terrorista radikalizálódás növekvő jelentőségére tekintettel újfajta eszközöket kell alkalmazni az Alapjogi Charta tiszteletben tartásával;
- P. mivel az alapvető jogok és a polgári szabadságjogok – nevezetesen a magánélethez, a biztonsághoz, az adatvédelemhez, az ártatlanság védelméhez, a tisztességes bírósági tárgyaláshoz és eljáráshoz, valamint a szólás- és vallásszabadsághoz fűződő jogok – tiszteletben ez tartása alapvető a tagállamok és az EU által foganatosított valamennyi intézkedés során; mivel az európai polgárok biztonságát a jogaik és szabadságaik megőrzése mellett kell garantálni; mivel a két elv tulajdonképpen egyazon érem két oldala;

- Q. mivel az egyes tagállamok között igen nagy különbségek vannak a tekintetben, hogy milyen mértékben vállalnak felelősséget a radikalizálódással szembeni fellépés és a terrorista szervezetek általi toborzás megelőzése terén; mivel néhány tagállam már életbe léptetett hatékony intézkedéseket, más tagállamok azonban továbbra is lemaradásban vannak a jelenséggel szembeni fellépést illetően;
- R. mivel annak megelőzése érdekében, hogy európai polgárok radikalizálódnak vagy terroszervezetekbe lépjenek be, sürgős és összehangolt fellépésre van szükség, amely képes a szóban forgó, egyre gyakoribbá váló jelenség megfékezésére, és ezáltal megakadályozza európai polgárok kiutazási hullámait a konfliktusövezetekbe, megszünteti az otthon maradók radikális nézeteit és elejét veszi további terrorcselekmények elkövetésének;
- S. mivel ez nemzetközi jelenség, és a világ számos részén bekövetkező eseményekből le lehet vonni a tanulságokat;
- T. mivel az európai polgárok radikalizálódását és terrorista szervezetek általi toborzását illetően utólagos válaszintézkedések helyett a korábbinál nagyobb hangsúlyt kell helyezni a megelőző intézkedésekre; mivel a szélsőséges, a radikalizálódás és a terrorista szervezetek által EU-ban megvalósított toborzás elleni fellépés stratégiája csak akkor lehet sikeres, ha vele párhuzamosan az Európába visszatért ún. „külföldi harcosok” integrációjára, társadalmi befogadására, visszafogadására és radikalizálódásuk felszámolására irányuló stratégiát is kidolgoznak;
- U. mivel az internet bizonyos használati módjai elősegítik a radikalizálódást azáltal, hogy lehetővé teszik a világ bármely pontján élő fanatikusok számára, hogy kapcsolatba lépjenek egymással, és mindenfajta fizikai érintkezés nélkül, nehezen nyomon követhető módon toborozzanak kiszolgáltatott egyéneket;
- V. mivel fontos a különbségtétel a terrortámadások előkészítésére és/vagy támogatására irányuló magatartás és a szélsőségesek olyan cselekményei vagy véleményei között, ahol hiányzik a bűnös tudat (mens rea) és a bűnös tett (actus reus);
- W. mivel úgy tűnik, hogy a terrorista radikalizálódás az Unión belüli és kívüli tényezőkre egyaránt visszavezethető;
- X. mivel a terrorista radikalizálódással szembeni küzdelemnek egy közös értékeken nyugvó, olyan átfogó megközelítés részét kell képeznie, amelynek célja egy nyitott Európa biztosítása;
- Y. mivel a fiatalok radikalizálódása nem választható külön a társadalmi és politikai kontextustól, és azt a konfliktusok szociológiájának és az erőszakot vizsgáló tanulmányok szélesebb összefüggésében kell vizsgálni;
- Z. mivel a terrorista radikalizálódás okai nincsenek kellően feltárva; mivel az integráció hiánya nem tekinthető a terrorista radikalizálódás fő okának;
- AA. mivel az Európai Bíróság szerint az, hogy valamely személy a 2001/931 közös álláspontra mellékletét képező listára terrorcselekményekben való részvétele miatt felvett valamely szervezet tagja volt, valamint hogy e szervezet fegyveres harcát tevékenyen támogatta,

nem képez automatikusan nyomós okot annak feltételezésére, hogy az érintett személy „súlyos, nem politikai bűncselekményt” vagy „az Egyesült Nemzetek céljaiba és elveibe ütköző cselekményeket” követett el; másrészt annak megállapítása, hogy nyomós okok alapján feltételezhető, hogy valamely személy ilyen bűncselekményt követett el, vagy ilyen cselekmények elkövetésében bűnös, a konkrét tények eseti alapon végzett értékelésétől függ, valamint attól, hogy az érintett személyt az értékelés szerint terheli-e egyéni felelősség e cselekmények elkövetéséért;

AB. mivel ahhoz, hogy az illetékes hatóság visszavonjon egy menekültnek megadott tartózkodási engedélyt – azon az alapon, hogy a menekült ilyen terrorista szervezetet támogat –, köteles a nemzeti bíróságok által lefolytatott felülvizsgálat mellett egyénileg értékelni a konkrét tényeket mind a szervezet, mind pedig a szóban forgó menekült cselekedeteivel kapcsolatban;

I. Európai hozzáadott érték a terrorizmus megelőzésében

1. hangsúlyozza, hogy a terrorizmust nem lehet és nem szabad semmilyen meghatározott valláshoz, nemzetiséghez vagy civilizációhoz kapcsolni;
2. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a terrorizmus terjedésének kedvező körülmények kezelése nélkül az elkövetkező években várhatóan még több uniós polgár utazik majd más országokba, hogy ott dzsihádisták vagy egyéb szélsőséges csoportokhoz csatlakozzon, és fokozódnak az ilyen személyek Unióba és a szomszédos országokba való visszatérésével járó biztonsági kockázatok, különös tekintettel a közel-keleti és észak-afrikai (MENA) régióban folyamatosan erősödő katonai konfliktusokra; a terrorizmus elleni küzdelmet és annak megelőzését célzó nemzeti és uniós szintű intézkedések hatékonyságáról szóló átfogó tanulmány elkészítését szorgalmazza;
3. felhívja a Bizottságot, hogy tekintse prioritásnak egy olyan cselekvési terv elkészítését, amelynek célja a radikalizálódás és a terrorista szervezetek általi toborzás elleni küzdelemre vonatkozó uniós stratégia végrehajtása és értékelése a legjobb gyakorlatok cseréje és az Európai Unióban felhalmozódott szakértelem összevonása alapján, valamint az, hogy a nemzetközi emberi jogi egyezmények maradéktalan tiszteletben tartása alapján, többszereplős és több ágazatra kiterjedő, részvételen alapuló és konzultatív megközelítés révén értékelje a tagállamok által foganatosított intézkedéseket, illetve a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködést; úgy véli, hogy a Bizottságnak hozzájárulást és támogatást kell nyújtania ahhoz, hogy a tagállamok hatékony és erőteljes kommunikációs stratégiát dolgozzanak ki az európai polgárok és az EU-ban lakóhellyel rendelkező nem uniós állampolgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzésére;
4. kéri a tagállamokat, hogy a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemre irányuló uniós stratégiában meghatározott tíz kiemelt cselekvési terület alapján hangolják össze stratégiáikat, és osszák meg információikat és tapasztalataikat, hajtsanak végre bevált gyakorlatokat nemzeti és európai szinten egyaránt, valamint működjenek együtt a radikalizálódás és a terroristatoborzás elleni küzdelemmel kapcsolatos új kezdeményezések elindítása érdekében¹; hangsúlyozza e tekintetben a

---

¹ 9956/14. számú dokumentum.

bűnüldöző hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködés ösztönzésének és erősítésének fontosságát, és kiemeli annak döntő fontosságát, hogy a terepen dolgozó rendőrségi erők számára megfelelő erőforrásokat és képzést biztosítsanak;

5. kéri a radikalizálódás és a terroristatoborzás leküzdésére irányuló, folyamatban lévő uniós stratégiával kapcsolatos tanácsi cselekvési tervek és iránymutatások teljes körű közzétételét;
6. úgy véli, hogy a „külföldi harcosoknak” tekintendő személyek büntethetősége közös megegyezéssel elfogadott meghatározást igényel, amelynek megteremtése érdekében a tagállamoknak és az európai intézményeknek az Európa Tanács terrorizmus megelőzéséről szóló egyezményéhez fűzött kiegészítő jegyzőkönyvet, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2178. sz. határozatát kell alapul venniük; felszólítja a Bizottságot, hogy a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózat (RAN) újonnan létrehozott kiválósági központjának támogatásával készítsen mélyreható tanulmányt arról, hogy milyen gyökeres okok, folyamatok, különböző hatások és tényezők vezetnek a radikalizálódáshoz;
7. hangsúlyozza az európai polgárok radikalizálódása és terrorista szervezetek általi toborzása megelőzését és az ezek elleni küzdelmet szolgáló meglévő eszközök lehető legszélesebb körű kihasználásának fontosságát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy holisztikus és átfogó módon alkalmazzák az összes releváns belső és külső eszközt; javasolja a Bizottságnak és a tagállamoknak, hogy az ISF-Police eszközön keresztül használják fel a – különösen a Belső Biztonsági Alap (ISF) keretében – rendelkezésre álló forrásokat a radikalizálódás megelőzését célzó projektek és intézkedések támogatására; hangsúlyozza, hogy az európai polgárok radikalizálódása elleni átfogó fellépés során a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózat (RAN) és kiválósági központja fontos szerepet tölthet be; kéri, hogy a hálózat kapjon nagyobb nyilvánosságot és váljon láthatóbbá a radikalizálódás ellen küzdő szereplők körében;

II. Az erőszakos szélsőséges és a terrorista radikalizálódás megelőzése a börtönökben

8. hangsúlyozza, hogy a börtönök továbbra is a szélsőséges és erőszakos ideológiák, valamint a terrorista radikalizálódás terjedésének melegágyai; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét az európai börtönökben egyre jelentősebb méreteket öltő terrorista radikalizálódással szembeni fellépés érdekében; ösztönzi a tagállamokat, hogy haladéktalanul tegyenek intézkedéseket a börtönök túlzásfokosságának enyhítésére, ami számos tagállamban akut probléma, amely jelentősen növeli a radikalizálódás kockázatát és csökkenti a rehabilitáció lehetőségeit; emlékeztet arra, hogy az állami ifjúságvédelmi intézmények, illetve a javítóintézetek és reintegrációs központok is a különösen kiszolgáltatott célpontot jelentő kiskorúak radikalizálódásának helyszínévé válhatnak;
9. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon a bevált gyakorlatokon alapuló iránymutatásokat azon intézkedések tekintetében, amelyeket az európai börtönökben kellene végrehajtani a radikalizálódás és az erőszakos szélsőséges megelőzése céljával, az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartása mellett; hangsúlyozza, hogy azon fogvatartottakat elkülönítése, akiről megbizonyosodott, hogy börtöntársaik hatására erőszakosan szélsőséges nézeteket tettek magukévá vagy terrorista szervezetekhez csatlakoztak,

hatékony eszközt jelenthet a rabtársak által megfélemlítéssel vagy más gyakorlatokkal kikényszerített terrorista radikalizmus megelőzése, valamint a radikalizmus börtönfalakon kívülre terjedésének megakadályozása tekintetében; azt ajánlja azonban, hogy ilyen intézkedéseket csak eseti jelleggel és bírósági határozat alapján lehessen megvalósítani; javasolja továbbá, hogy a Bizottság és a tagállamok vizsgálják meg, milyen bizonyítékok és gyakorlati tapasztalatok állnak rendelkezésre a radikalizálódás terjedésének megakadályozása céljával megvalósított elkülönítés tekintetében; véleménye szerint ezen értékelésnek hozzá kell járulnia a nemzeti börtönrendszerekben alkalmazott gyakorlatok továbbfejlesztéséhez; emlékeztet azonban, hogy ezeknek az intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük és teljes mértékben összhangban kell állniuk az elítéltek jogaival;

10. támogatja annak bevezetését, hogy a büntetésvégrehajtó intézetek személyi állománya, valamint az egyházi és nem kormányzati szervezeteknek az elítéltekkel kapcsolatba kerülő minden tagja speciális továbbképzésben részesüljön, amelynek során megtanulják a radikális és szélsőséges magatartásra utaló viselkedésformák korai szakaszban történő felismerését, megelőzését és kezelését; hangsúlyozza, hogy fontos a vallások, világnézetek és világi eszmék börtönökben dolgozó képviselőinek megfelelő képzése és felvétele, nemcsak az elítéltek kulturális és spirituális szükségleteinek megfelelő kielégítése érdekében, hanem a lehetséges radikális propaganda ellensúlyozásához való hozzájárulás céljából is;
11. bátorítja megfelelő finanszírozási forrásokkal ellátott oktatási programok bevezetését egyrészt az európai börtönökben a kritikus gondolkodás és a vallási tolerancia előmozdítása, valamint a fogvatartottak társadalomba való visszailleszkedésének elősegítése érdekében, másrészt célzott segítséget nyújtva a fiatalok, illetve a radikalizálódásnak és a terrorista szervezetek általi toborzásnak különösen kitétt vagy arra inkább hajlamos személyek számára, és mindezt a fogvatartottak emberi jogainak csorbítatlan tiszteletben tartása alapján; úgy véli, hogy a börtönből való szabadulást követően igénybe vehető támogató intézkedéseket is fel kell kínálni;
12. elismeri, hogy ezen erőfeszítésekben központi jelentőségű az olyan börtönkörnyezet, amely tiszteletben tartja az elítéltek emberi jogait, és megfelel a nemzetközi és regionális normáknak, többek között a fogvatartottakkal szembeni bánásmód ENSZ által elfogadott minimumszabályainak;

III. A terrorista radikalizálásra alkalmas tartalmak internetes terjesztésének megelőzése

13. megjegyzi, hogy az internet globális és határokon átnyúló jellegéből adódóan sajátos kihívásokat teremt, ami joghézagokat és a joghatóságok közötti ütközéseket eredményez, lehetővé téve a toborzók és a radikalizált személyek számára, hogy a világ minden sarkából fizikai határok nélkül távolról kommunikáljanak egymással így nincs szükség sem fizikai bázis kialakítására, sem arra, hogy valamely adott országban keressenek fedezéket; emlékeztet arra, hogy az internetet és a közösségi hálózatok a radikalizálódás és a fundamentalizmus táplálásának fontos platformjai, mivel lehetővé teszik a gyűlöletkeltő tartalmak és a terrorista propaganda gyors és nagy mennyiségű globális terjesztését; aggodalommal tölti el az a hatás, amelyet ezek a terrorizmus igazolására szolgáló üzenetek gyakorolnak különösen a fiatalabbakra, a népszerűség e különösen kiszolgáltatott csoportjára; hangsúlyozza, hogy az interneten terjesztett

radikalizálódás megelőzésében fontos szerepet tölt be az oktatás és a nyilvánosság tudatosságát növelő kampányok; leszögezi elkötelezettségét a véleménynyilvánítás szabadsága mellett (offline és online környezetben egyaránt), és úgy véli, hogy az internet és a közösségi média felhasználásával terjesztett radikalizmus megelőzésére vonatkozó minden szabályozási fellépésnek ezt kell alapul vennie; tudomásul veszi az internetes vállalkozásokkal indított európai szintű párbeszédet, amelynek célja, hogy az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal összhangban, valamint a szólásszabadság szigorú tiszteletben tartása mellett megelőzze az illegális tartalmak online terjesztését és biztosítsa az ilyen tartalmak gyors törlését; kéri az erőszakos szélsőségesre uszító illegális tartalmak felderítésére és eltávolítására irányuló hatékony stratégia kidolgozását, tiszteletben tartva az alapvető jogokat és a véleménynyilvánítás szabadságát, és különösen kéri a terrorista propagandával szembeni hatékony kommunikáció terjesztéséhez való hozzájárulást;

14. emlékeztet arra, hogy az internetes társaságok és szolgáltatók jogi felelőssége, hogy haladéktalanul, valamint a jogállamiság és az alapvető jogok, közöttük a szólásszabadság tiszteletben tartása mellett együttműködjenek a tagállami hatóságokkal az erőszakos szélsőséges terjesztésére alkalmas bármely jogellenes tartalom törlése tekintetében; úgy véli, hogy a tagállamoknak fontolóra kell venniük a jogi fellépést azokkal az internetes társaságokkal szemben, amelyek valamely közigazgatási hatóság vagy bíróság kérésére nem hajlandók törölni a jogellenes tartalmat internetes platformjukról; úgy véli, hogy azokat az internetes platformokat, amelyek megtagadják vagy szándékosan megghiúsítják az együttműködést és ezáltal lehetővé teszik az ilyen illegális tartalmak terjedését, bűnrészeseknek kell tekinteni, ami egyet jelenthet a bűnös szándékkal vagy gondatlansággal, és ilyen esetekben a felelős személyeket bíróság elé kell állítani;
15. felhívja az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák a gyűlöletre uszító internetes oldalak szigorúbb ellenőrzését;
16. meggyőződése, hogy az internet az emberi jogok tiszteletben tartását és az erőszak elutasítását hirdető nézetek terjesztésének hatékony platformja; úgy véli, hogy az internetes ágazatnak és szolgáltatóknak együtt kell működniük a tagállamok hatóságaival és a civil társadalommal annak érdekében, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájára alapozott, erőteljes és vonzó üzeneteket mozdítsanak elő az interneten terjesztett gyűlöletbeszéddel és a radikalizálódással szemben; felhívja a digitális platformokat, hogy működjenek együtt a tagállamokkal, a civil társadalommal és azokkal a szervezetekkel, amelyek szakterülete a terrorista radikalizmus leépítése és a gyűlöletbeszéd és értékelése, és hogy vegyenek részt olyan megelőző célzatú üzenetek terjesztésében, amelyek a kritikus gondolkodásra hívnak fel és a radikalizmus felszámolását szorgalmazzák, valamint kéri a terrorizmussal és a gyűlöletbeszéddel szemben alkalmazható innovatív jogi lehetőségek azonosítását, ezáltal megnehezítve a radikalizálódás online terjesztését; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bátorítsák az ilyen jellegű online tartalmak kifejlesztését, és hogy működjenek szorosan együtt a civil társadalmi szervezetekkel a demokratikus és erőszakmentes nézetek terjesztésére és előmozdítására szolgáló csatornák megerősítése érdekében;
17. támogatja olyan programok bevezetését, amelyek felhívják a fiatalok figyelmét az internetes gyűlöletbeszédre és annak veszélyeire, valamint előmozdítják a médiával és

az internettel kapcsolatos nevelést; támogatja képzési programok elindítását az emberi jogokat az interneten védelmező fiatal aktivisták mozgósítása, képzése és hálózatba szervezése érdekében;

18. úgy véli, hogy az ellenüzenet megfogalmazása – a harmadik országokban is – az egyik kulcs a közel-keleti és észak-afrikai térségben működő terrorista csoportok vonzerejének megtöréséhez; felszólítja az Uniót, hogy fokozza az olyan kezdeményezésekhez nyújtott támogatást, mint a SSCAT (a szíriai stratégiai kommunikációs tanácsadó csoport), és hogy segítse elő az ilyen típusú projektek kibontakozását és finanszírozását harmadik országokban;
19. úgy véli, hogy az internetes ágazatnak és szolgáltatóknak a jövőben internetes indexelés révén lehetővé kell tenniük a terrorizmusra felbujtó üzenetekkel ellentétes tartalmat hordozó, a radikalizmus megelőzésére szolgáló üzenetek előmozdítását; úgy véli, hogy az Europol keretén belül létre kell hozni egy különleges európai egységet a bevált tagállami gyakorlatok megosztása céljából, folyamatosan együttműködve eközben az internetes szolgáltatókkal annak érdekében, hogy elsőbbségben részesítsék a gyűlöletbeszéd és a terrorizmust dicsőítő üzenetek ellensúlyozását célzó üzeneteket, és ezáltal megnehezítsék a radikális eszmék interneten való terjesztését; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák az ellensúlyozó beszédmód és a mérséklő intézkedések hatékony használatát az interneten;
20. támogatja, hogy valamennyi internethasználónak lehetősége legyen könnyen és gyorsan bejelenteni az interneten és a közösségi hálózatokon terjedő illegális tartalmakat, és bejelenteni azt az illetékes hatóságoknak, többek között forródróton keresztül, továbbá más ehhez hasonló intézkedések bevezetését, tiszteletben tartva az emberi jogokat, különösen a véleménynyilvánítás szabadságát, valamint az uniós és a nemzeti jogszabályokat;
21. úgy véli, hogy minden tagállamnak létre kellene hoznia egy különleges egységet, amelynek feladata, hogy jelentse az interneten terjedő illegális tartalmakat, valamint megkönnyítse az ilyen tartalmak észlelését és eltávolítását; üdvözli, hogy az Europol létrehozta a szélsőséges internetes tartalmakkal foglalkozó uniós egységet (EU IRU), amelynek feladata a jogellenes tartalom felfedezése és a tagállamok támogatása e tekintetben, valamennyi érintett fél alapvető jogainak maradéktalan tiszteletben tartása mellett; javasolja, hogy az ilyen egységek az Europol égisze alatt működjenek együtt az EU terrorizmusellenes koordinátorával és az Európai Terrorelhárítási Központtal, valamint az e területen tevékenykedő civil szervezetekkel; továbbra is bátorítja a tagállamokat, hogy működjenek együtt egymással és az illetékes uniós ügynökségekkel ezekben a kérdésekben;
22. üdvözli, hogy 2016. január 1-jei hatállyal létrejön az Európai Terrorelhárítás Központ (ECTC), amelynek európai egysége az internetes tartalmakkal is foglalkozik majd; hangsúlyozza, hogy az Európai Terrorelhárítási Központ létrehozásával összefüggésben biztosítani kell az Europolra ruházott többletfeladatok elvégzéséhez szükséges pénzügyi forrásokat; kéri, hogy a Parlamentet megfelelő módon vonják be a Központ létrehozásába, valamint hatásköreinek, feladatainak és finanszírozásának meghatározásába;
23. úgy véli, hogy a radikális eszmék interneten való terjesztésének csakis a

számítástechnikai bűnözés elleni küzdelem európai eszköztárának megerősítése révén lehet gátat vetni; ajánlja, hogy erősítsék meg a Számítástechnikai Bűnözés Elleni Európai Központ megbízatását és forrásait – az Europol és az Eurojust működtetéséhez hasonlóan – annak érdekében, hogy valódi szerepet játsszon az online fenyegetések felderítésében és nyomon követésében, és képes legyen jobban azonosítani a terrorista szervezetek által használt módszereket; emlékeztet arra, hogy e sajátos fenyegetésekkel szemben megfelelően képzett szakértőkre van szükség mind az Europolnál, mind a tagállamokban; felhívja az alelnököt/főképviselőt, hogy szervezze újra az Európai Unió Helyzetelemző Központját (SitCen), és biztosítsa annak a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátorával való összehangolását annak érdekében, hogy jobban nyomon tudják követni az online bűnözői tevékenységeket, valamint a radikalizálódással és terrorizmussal kapcsolatos gyűlöletbeszéd terjedését; sürgeti a tagállamokat, hogy jelentős mértékben növeljék az egymás közötti, valamint az illetékes uniós szervezeti egységekkel és ügynökségekkel folytatott információmegosztást;

24. úgy véli, hogy az európai polgárok erőszakos szélsőségeségének és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzésére irányuló valamennyi uniós és nemzeti intézkedésnek tiszteletben kell tartania az uniós alapvető jogokat, valamint az Európai Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, többek között az ártatlanság vélelmének elvét, a jogbiztonság elvét, a tisztességes és pártatlan eljárásról való jogot, a fellebbezéshez való jogot és a megkülönböztetésmentesség elvét;

IV. Az oktatás és a társadalmi befogadás szerepe a radikalizálódás megelőzésében

25. hangsúlyozza, hogy az iskolák és az oktatás fontos szerepet játszanak a radikalizálódás megelőzésében; emlékeztet arra, hogy az iskolák kulcsszerepet játszanak a társadalmi integráció, a kritikus gondolkodás kialakítása és a megkülönböztetésmentesség előmozdítása szempontjából; felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az oktatási intézményeket olyan tanfolyamok és tantervek kínálására, amelyek célja a megértés és a tolerancia megerősítése, különös tekintettel a különböző vallásokra, azok történeti fejlődésére, a filozófiai irányzatokra és az ideológiákra; hangsúlyozza az alapvető értékek és az Unió demokratikus elvei, közöttük az emberi jogok oktatásának szükségességét; kiemeli, hogy a tagállamok kötelessége annak szavatolása, hogy oktatási rendszereik tiszteletben tartsák és előmozdítsák az uniós értékeket és elveket, és hogy e rendszerek működése ne mondjon ellent a megkülönböztetésmentesség és az integráció elveinek;
26. sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden iskolában (az alap- és középfokú oktatásban egyaránt) létezzenek oktatási programok az internethasználatról, amelyek célja a felelős, kritikus és törvénykövető internetfelhasználásra oktatás és képzés;
27. rámutat arra, hogy fel kell hatalmazni a pedagógusokat a megkülönböztetés és a rasszizmus valamennyi formájával szembeni tevékeny fellépésre; hangsúlyozza, hogy az oktatás, illetve a hozzáértő és támogató pedagógusok alapvető szerepet játszanak nemcsak a társadalmi kötelek erősítésében, az összetartozás érzésének kialakításában, az ismeretek, a készségek és a kompetenciák fejlesztésében, az alapvető értékek megszilárdításában, valamint a jobb szociális, állampolgári és interkulturális

kompetenciák, a kritikus gondolkodás és a médiaműveltség megerősítésében, hanem abban is, hogy – a szülőkkel és a családtagokkal szorosan együttműködve – elősegítsék, hogy a fiatalok a társadalom tevékeny, felelős, nyitott gondolkodású tagjaivá váljanak; hangsúlyozza, hogy az iskolák növelhetik a diákok radikalizálódással szembeni ellenállóságát azáltal, hogy biztonságos környezetet nyújtanak, valamint időt adnak a vitatott és érzékeny kérdések megvitatására és körüljárására; rámutat arra, hogy a serdülők különösen veszélyeztetett csoportnak minősülnek, mivel abban a nehéz életszakaszban vannak, amikor kialakítják értékrendjüket és keresik a dolgok értelmét, miközben rendkívül befolyásolhatók és könnyen manipulálhatók; emlékeztet, hogy nemcsak egyes emberek, hanem csoportok is radikalizálódhatnak, továbbá elismeri, hogy a megfelelő válasz kidolgozása meglehetősen eltérő lehet az egyének és a csoportok radikalizálódása esetében; hangsúlyozza, hogy a társadalomnak szerepet kell vállalnia abban, hogy – különösen minőségi oktatás és képzés révén – jobb kilátásokat és életcélt kínáljon a fiataloknak; rámutat az oktatási intézmények a tekintetben betöltött szerepére, hogy megtanítsák a fiatalokat a kockázatok felismerésére és kezelésére és a biztonságosabb lehetőségek választására, valamint előmozdítsák az összetartozás, a közösség, a gondoskodás, a támogatás és a másokért viselt felelősség erőteljes érzését; hangsúlyozza, hogy élni kell a szakképzés és az egyetemi kurzusok kínálta számos lehetőséggel annak érdekében, hogy a fiatalok találkozhassanak az Európán belüli különféle nemzeti, regionális, vallási és etnikai identitásokkal;

28. rámutat arra, hogy Európa sokszínűsége és multikulturális közösségei a társadalmi szerkezet szerves részét képezik, és alapvető kulturális értéket képviselnek; úgy véli, hogy a radikalizálódás kezelésére irányuló politikáknak érzékenyeknek és arányosoknak kell lenniük, hogy tiszteletben tartsák és erősítsék a közösségek sokszínű társadalmi szerkezetét;
29. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a deradikalizációs programokat összekapcsolják más intézkedésekkel, például a közösségi képviselőkkel való partnerségek létrehozásával, a gazdasági és földrajzi marginalizálódás megakadályozását célzó szociális és szomszédsági projektekbe való beruházással, és a radikalizálódás kockázatának vélhetően leginkább kitett, elidegenedett és kirekesztett fiatalokat célzó mentorálási programok létrehozásával; emlékeztet arra, hogy a radikalizálódás megelőzését célzó stratégia részeként valamennyi tagállamnak kötelessége a hátrányos megkülönböztetés felszámolását célzó uniós eszközök körültekintő végrehajtása és hatékony intézkedések meghozatala a hátrányos megkülönböztetés, a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények felszámolására;
30. felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a tagállamokat egy olyan kommunikációs kampány lefolytatásában, melynek célja, hogy a fiatalok és az iskolai oktató személyzet figyelmét ráirányítsa a radikalizálódás problémájára; rámutat arra, hogy a képzéseknek és a figyelemfelkeltő kampányoknak – az emberek védelme és radikalizálódásuk veszélyének elhárítása érdekében – elsődlegesen a korai beavatkozásra kell irányulniuk; ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be speciális képzést az oktató személyzet részére, és lássák el őket megfelelő eszközökkel, amelyek képessé teszik őket arra, hogy felismerjék az esetleges aggasztó viselkedésváltozásokat, felkutassák azokat a cinkosságon alapuló köröket, amelyek az utánpótlás révén erősítik a radikalizálódás jelenségét, és megfelelően viszonyuljanak azon fiatalokhoz, akikre vonzerőt gyakorolhat a terrorista szervezetek toborzó tevékenysége; továbbá arra bátorítja a

tagállamokat, hogy fektessenek be az iskolák közelében működő azon speciális kapcsolattartó létesítményekbe – illetve nyújtsanak ezeknek pénzügyi támogatást –, amelyek lehetővé teszik a fiatalok, családjaik, tanáraik és az érintett szakértők számára, hogy részt vegyenek – a családok előtt is nyitott – tanterven kívüli tevékenységekben, beleértve a pszichológiai tanácsadást is; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy egyértelmű iránymutatások létezzenek ezen a területen, hogy ne veszélyeztessék a tanárok, a fiatalokkal dolgozó szakemberek és más olyan személyek elsődleges szerepét, akik figyelmének középpontjában elsősorban a célszemélyek lelki egyensúlya áll, hiszen a hatóságok túlzott beavatkozása kontraproduktív lehet;

31. rámutat a tagállamok és a médiaismeret oktatásával foglalkozó szakemberek számára a „Kreatív Európa” program keretében kínálkozó lehetőségekre; emlékeztet arra, hogy az oktatás, a kultúra, a társadalmi tevékenységek és a sport területét érintő európai uniós programok kulcsfontosságú támogatást nyújtanak az egyenlőtlenségekkel szembeni fellépésre és a kirekesztődés megelőzésére irányuló tagállami erőfeszítésekhez; rámutat annak fontosságára, hogy az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerével összefüggésben új fellépéseket kell kidolgozni az európai értékek oktatáson belüli előmozdítása érdekében; ezért ragaszkodik egyebek mellett ahhoz, hogy az „Európa a polgárokért”, az Erasmus+ és a „Kreatív Európa” program keretében külön figyelmet fordítsanak a polgári értékek közvetítésére és gyakorlati érvényre juttatására;
32. hangsúlyozza, hogy a radikalizálódás jelenségének mélyebb megértése és annak megelőzése érdekében kulcsfontosságú interkulturális párbeszédet kezdeményezni a különböző közösségekkel, vezetőkkel és szakértőkkel; hangsúlyozza, hogy minden vallási közösségre jelentős felelősség és feladat hárul a fundamentalizmus, a gyűlöletbeszéd és a terrorista propaganda ellensúlyozása terén; felhívja a tagállamok figyelmét a vallási vezetők – lehetőség szerint európai helyszínen történő – azzal kapcsolatos képzésének fontosságára, hogy miként előzhető meg, hogy Európában a vallásgyakorlás helyein gyűlöletre és erőszakos szélsőségességre uszítsanak, a képzés révén biztosítva azt is, hogy a vallási vezetők az európai értékeket vallják, továbbá rámutat a vallások és világnézetek, illetve a világi társadalom képviselőiként a börtönökben dolgozó személyek képzésének fontosságára; elismeri ugyanakkor, hogy bár az imahelyek működhetnek kapcsolattartási pontokként, a kiképzés és a toborzási folyamat nagy része informálisabb helyszíneken vagy az interneten történik;
33. hangsúlyozza annak kiemelt fontosságát, hogy a radikalizálódás megelőzésében érintett valamennyi szereplő vállalja a maga felelősségét, helyi, országos, európai és nemzetközi szinten egyaránt; szoros együttműködés kialakítását ösztönzi a civil társadalom valamennyi szereplőjével nemzeti és helyi szinten, és nagyobb fokú együttműködést kér a helyi szereplők – pl. egyesületek és nem kormányzati szervezetek – között a terrorizmus áldozatait és családjuk, valamint a radikalizálódott személyek és családjuk támogatása érdekében; megfelelő képzések létrehozását kéri e helyi szereplők részére, és felszólít további pénzügyi támogatásukra; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a nem kormányzati szervezeteknek és a civil társadalmi szereplőknek biztosított finanszírozást el kell választani a terrorizmusellenes programok pénzügyi támogatásától;
34. úgy véli, hogy a helyi és regionális szereplőknek döntő szerepet kell játszaniuk a saját

községükre vagy környezetükre szabott projektek kialakításában, csakúgy, mint a társadalomtól eltávolodott és a terrorista radikális eszmék vonzásába került európai polgárok reintegrációjában; elengedhetetlennek tartja a frontvonalban dolgozók (tanárok, pedagógusok, rendőrök, gyermekvédelmi szakemberek és egészségügyi dolgozók) tudatosságának növelését, tájékoztatását és képzését a radikalizálódással szembeni helyi kapacitások erősítése érdekében; úgy véli, hogy a tagállamoknak támogatniuk kellene olyan intézmények létrehozását, amelyek célja a fiatalok segítése, vagy például a családokkal, az iskolákkal, a kórházakkal, az egyetemekkel stb. való kapcsolattartás; emlékeztet arra, hogy ilyen intézkedések csak hosszú távú társadalmi beruházási programok keretében hajthatók végre; megjegyzi, hogy az ilyen, nem kormányzati jellegű egyesületek és szervezetek kiváló eredményeket képesek elérni a radikális eszmék felé sodródó polgárok társadalmi visszailleszkedése terén;

35. elengedhetetlennek tartja, hogy minden tagállamban hozzanak létre egy riasztási rendszert, amely támogatást tud nyújtani a családtagok és a közösség tagjai számára, vagy amelynek irányítása mellett gyorsan és egyszerűen jelenthetik, ha egy adott személyben olyan hirtelen viselkedésváltozást észlelnek, amely a terrorista radikalizálódás folyamatát jelezheti, vagy ha egy személy azért utazik el, hogy csatlakozzon egy terrorszervezethez; megjegyzi, hogy ezen a területen jó eredménnyel működnek a telefonos segélyvonalak, melyek lehetővé teszik annak bejelentését, ha egy családtag vagy barát a radikalizálódás jeleit mutatja, illetve támogatást nyújtanak a baráti körnek vagy családnak e destabilizáló állapot kezelésében; kéri, hogy a tagállamok vizsgálják meg egy ilyen rendszer létrehozásának lehetőségét;
36. rámutat arra, hogy a legfrissebb tanulmányok a radikalizálódott és terrorista szervezetek által toborzott nők számának emelkedéséről számolnak be, és rámutatnak a nők erőszakos szélsőségekben való szerepvállalására; úgy véli, hogy az EU-nak és a tagállamoknak a radikalizálódás megelőzésére és visszafordítására irányuló stratégiák kidolgozásánál legalább bizonyos fokig figyelembe kell venniük a nemi szempontokat is; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az olyan széles körű programokat, amelyek célja, hogy bátorítsa a fiatal nőket a nagyobb egyenlőségre irányuló törekvésekben, és olyan támogató hálózatokat biztosítson, amelyeken keresztül biztonságosan hallathatják a hangjukat;
37. kiemeli a nők szerepének fontosságát a családon belüli radikalizálódás megelőzésében;

V. Az európai terrorista radikalizálódással kapcsolatos információcsere megerősítése

38. újjólag megerősíti elkötelezettségét az utas-nyilvántartási adatállományról (PNR) szóló uniós irányelv 2015 végéig történő véglegesítése iránt, valamint annak biztosítása iránt, hogy az összhangban legyen az alapvető jogokkal, és mentes legyen az ideológiai, vallási vagy etnikai megkülönböztetésen alapuló diszkriminatív gyakorlatoktól, és teljes mértékben tiszteletben tartsa az uniós polgárok adatvédelmi jogait; emlékeztet azonban arra, hogy az uniós PNR-irányelv csak egy intézkedés lesz a sok közül a terrorizmus elleni küzdelem terén, valamint hogy a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem területén a külpolitikát, a szociálpolitikát, az oktatást, a bűnüldözést és az igazságszolgáltatást is felölelő holisztikus, ambiciózus és átfogó stratégiára van szükség az európai polgárok terrorista szervezetek általi toborzásának megakadályozásához;

39. felhívja a Bizottságot, hogy növelje a radikalizálódás megelőzésével kapcsolatos uniós szakértelmet egy olyan európai hálózat létrehozásával, amely felhasználja a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózat (RAN) és a polarizálódással és radikalizálódással foglalkozó szakpolitikai tervezői hálózat (Policy Planner's Network on Polarisation and Radicalisation – PPN) által nyújtott információkat, valamint a társadalomtudományok legkülönbözőbb területeire szakosodott szakértőktől érkező információkat;
40. hangsúlyozza, hogy feltétlenül meg kell erősíteni a tagállami bűnüldöző hatóságok közötti, valamint a tagállamok és az illetékes ügynökségek közötti gyors és hatékony információcserét, különösen a Schengeni Információs Rendszer (SIS), a Vízuminformációs Rendszer (VIS), az Europol biztonságos információcsere-hálózati alkalmazása (SIENA), valamint az Europol radikalizálódott európai polgárok vonatkozásában felállított, „Utazók” elnevezésű fókuszpontja igénybevételeinek és az azokhoz való hozzájárulásnak az optimalizálása révén; hangsúlyozza, hogy a bűnüldöző hatóságok közötti információcsere megerősítése maga után vonja a tagállamok közötti bizalom erősödését, valamint az uniós szervek, például az Europol, az Eurojust és az Európai Rendőrakadémia (CEPOL) szerepének megerősítését és forrásokkal való megfelelő ellátásukat;
41. kéri az EU-t, hogy a CEPOL által biztosított képzésekbe vegye fel a terrorista radikalizálódás problémakörét;
42. rámutat egy olyan, az igazságszolgáltatásban dolgozók számára biztosított speciális európai képzés bevezetésének fontosságára, amely felhívja figyelmüket a radikalizálódás különféle formáira;
43. hangsúlyozza, hogy a radikalizálódással és az európai polgárok terroristatoborzásával szembeni fellépéssel kapcsolatos tagállamok közötti együttműködés javításának az igazságügyi hatóságaik közötti és az Eurojusttal folytatott intenzív információcsere és együttműködés is elengedhetetlen része; megjegyzi, hogy a terrorizmussal gyanúsított személyekkel kapcsolatos bűnügyi nyilvántartásban szereplő információk jobb európai szintű cseréje lehetővé tenné azok gyorsabb felderítését, és megkönnyítené megfelelő nyomon követésüket, mind az EU-ból való távozásukkor, mind visszatérésükkor; ennek tükrében ösztönzi az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) rendszer reformját és jobb felhasználását; sürgeti a Bizottságot, hogy értékelje az Európai Rendőrségi Nyilvántartási Indexrendszer (EPRIS) létrehozásának megvalósíthatóságát és hozzáadott értékét; hangsúlyozza, hogy az ilyen információk cseréje során tiszteletben kell tartani a nemzetközi szerződéseket és az uniós jogot, valamint az alapvető jogokat, és különösen a személyes adatok védelmének elvét;

VI. A radikális terrorista magatartástól visszatartó intézkedések megerősítése

44. meggyőződése, hogy az uniós polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzését célzó intézkedések teljes mértékben csak akkor lesznek hatékonyak, ha ezeket hatékony, visszatartó erejű és világos büntetőjogi szankciók arzenálja kíséri valamennyi tagállamban; úgy véli, hogy a terrorista szervezetek oldalán külföldön végrehajtott terrorcselekmények tényleges bűncselekménnyé nyilvánításával a tagállamok felvértezik magukat az európai polgárokat érintő terrorista radikalizálódás

megszüntetéséhez szükséges eszközökkel, ugyanakkor teljes mértékben kihasználják a büntetőügyek területén folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködést szolgáló meglévő uniós eszközöket; úgy véli, hogy a bűnüldöző és az igazságügyi hatóságoknak (bíráknak és ügyészeknek) megfelelő kapacitással kell rendelkezniük e cselekmények megelőzéséhez, felderítéséhez és szankcionálásához, és azoknak megfelelő és folyamatos képzést kell biztosítani a terrorizmussal összefüggő bűncselekményekkel kapcsolatban;

45. kéri az Eurojust Koordinációs Központja kapacitásainak megerősítését, mivel annak kulcsszerepet kell játszania a tagállami igazságügyi hatóságok bizonyítékgyűjtésre irányuló közös fellépéseinek előmozdítása terén, és javítania kell a terrorizmussal kapcsolatos bűncselekményekre vonatkozó büntetőeljárások hatékonyságát; e tekintetben úgy véli, hogy jobban ki kellene használni a közös nyomozócsoportok eszközét, mind a tagállamok között, mind pedig a tagállamok és olyan harmadik országok között, amelyekkel az Eurojust együttműködési megállapodásokat kötött;
46. megállapítja, hogy az európai polgárok, illetve az Unió területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok által harmadik országokban elkövetett terrorcselekmények elleni igazságügyi fellépés megköveteli, hogy lehetőség legyen harmadik országokban bizonyításfelvételre, az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett; ezért kéri az EU-t, hogy az Unión kívüli bizonyításfelvétel megkönnyítése érdekében igyekezzon bírósági és bűnüldözési együttműködési megállapodásokat kötni harmadik országokkal, kikötve, hogy a vonatkozó szigorú jogi előírásokat és eljárásokat, a jogállamiságot, valamint a nemzetközi jogot és az alapvető jogokat minden félnek tiszteletben kell tartania;
47. üdvözli, hogy a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló európai erőfeszítésekben való szerepvállalási képesség fokozása és a megfelelő helyi hatóságokkal való hatékonyabb kapcsolattartás érdekében biztonsági, illetve a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó szakértőket vonnak be a leginkább érintett uniós küldöttségekbe, valamint tovább bővítik a terrorizmus elleni küzdelemhez szükséges kapacitást az Európai Külügyi Szolgálatban (EKSZ);
48. ösztönzi ezért együttműködési megállapodások megkötését az Eurojust és harmadik országok között, az USA-val, Norvégiával és Svájjal már megkötött ilyen megállapodás nyomdokain, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a nemzetközi emberi jogi normák, valamint az adatvédelemre és a magánélet védelmére vonatkozó uniós szabályok teljes körű betartását; rámutat, hogy e megállapodásokat első körben a terrorizmus által szintén súlyosan érintett országokkal – például a MENA-országokkal – kell megkötni; emellett úgy véli, hogy az Eurojusthoz delegált összekötő ügyészeknek a megfelelő országokban, különösen a déli szomszédságban történő bevetése elősegítené a fokozott információcserét, és lehetővé tenné a terrorizmus elleni hatékony küzdelem érdekében – az emberi jogok tiszteletben tartásával – folytatott jobb együttműködést;

VII. Terrorista szervezetek által toborzott radikalizálódott uniós polgárok kiutazásának megelőzése és felkészülés a visszatérésükre

49. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak javítania kell a külső határellenőrzés

hatékonyt, az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett; ezzel összefüggésben felhívja a tagállamokat, hogy megfelelően használják fel a meglévő eszközöket, mint például a SIS-t és a VIS-t, többek között az ellopott, elvesztett és hamisított útlevelek esetében is; úgy véli továbbá, hogy e célból a schengeni határ-ellenőrzési kódex jobb végrehajtását az EU egyik prioritásaként kell kezelni;

50. felszólítja a tagállamokat, hogy osszák meg egymás között a kiutazás és visszatérés ellenőrzésével és a polgárok pénzeszközeinek befagyasztásával kapcsolatos bevált gyakorlatokat, amelyeket azzal összefüggésben alkalmaznak, hogy megakadályozzák a polgárok részvételét a harmadik országbeli konfliktustérségekben zajló terrorista tevékenységekben, illetve felkészüljenek az Unióba való visszatérésükre; különösen hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak lehetőséget kellene adni arra, hogy az illetékes igazságügyi hatóság kérésére – nemzeti jogszabályaikkal összhangban, és maradéktalanul tiszteletben tartva az arányosság elvét – bevonják a terrorista szervezetekbe lépni szándékozó európai polgárok útleveleit; úgy véli, hogy az alapvető jogok közé tartozó szabad mozgáshoz való jog korlátozásáról kizárólag azt követően születet döntés, hogy az igazságügyi hatóság megfelelően értékelte az intézkedés szükségességét és arányosságát; támogatja továbbá, hogy a terrorcselekményekben szerepet vállaló, terrorizmussal gyanúsítható személyek ellen Európába való visszatérésüket követően büntetőeljárás induljon;
51. kéri, hogy az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja (UNDP) által jóváhagyott finanszírozási mechanizmusba befizetett nemzetközi hozzájárulásokat a Dáís ellenőrzése alól visszavett területek azonnali stabilizálására használják fel;
52. felszólítja a főképviselet/alelnököt és a Tanácsot, hogy egyértelmű nyilatkozatban ítélik el, hogy a Perzsa-öböl térségéből egyes kormányok és befolyásos egyének egy évtizede pénzügyi és ideológiai támogatást nyújtanak szélsőséges iszlamista mozgalmaknak; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a harmadik országokkal fenntartott uniós kapcsolatokat annak érdekében, hogy hatékonyabb küzdelmet folytathasson a terrorizmus anyagi és nem anyagi jellegű támogatása ellen; emlékeztet arra, hogy az európai szomszédságpolitika (ENP) jelenlegi felülvizsgálata keretében – a jogállamiság tiszteletben tartása mellett – meg kell erősíteni azon ENP-eszközök biztonsági dimenzióját és kapacitását, amelyek hozzájárulnak a partnerek ellenálló képességének és a saját biztonságukról való gondoskodáshoz szükséges kapacitásaik fejlesztéséhez;
53. emlékeztet arra, hogy a meglévő eszközök – például a SIS, a SIS II és a VIS-rendszer, az Interpol SLTD-rendszere és az Europol „Utazók” elnevezésű fókuszpontja – megfelelő végrehajtása az első lépés a külső határok megerősítése felé, melynek célja azon uniós polgárok és EU-ban tartózkodó külföldiek azonosítása, akik terrorcselekmények elkövetése, terrorista kiképzésen való részvétel, illetve a terrorista szervezetek nevében nem hagyományos fegyveres konfliktusokban való részvétel céljából konfliktusövezetekbe utaznak ki vagy térnek onnan vissza; sürgeti a tagállamokat, hogy javítsák a külföldi harcosoknak vélt egyének nyomon követését célzó együttműködést és információmegosztást az EU külső határain lévő tagállamokkal;
54. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a külföldi harcosok Európába való visszatérésüket

követő hatékony nyomon követését, különösen pszichológiai értelemben;

55. határozott meggyőződése, hogy a terrorizmus és radikalizálódás terén hozott minden politikai döntésnek egyesítenie kell az uniós politika belső és külső dimenzióinak szakértelmét és eszközeit; e tekintetben úgy véli, hogy egy ilyen holisztikus megközelítés alapján megtervezhetők az EU-ban és szomszédságában a terrorizmus és a terroristatoborzás leküzdését célzó megfelelő intézkedések; sürgeti ezért a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az alelnök/főképviseelő és a Bizottság első alelnökének irányítása alatt és a terrorizmus elleni küzdelem uniós koordinátorának támogatásával dolgozzanak együtt egy olyan szakpolitikai megközelítés kialakításán, amely hatékonyan kapcsolja össze a szociálpolitikai eszközöket (többek között a foglalkoztatást, az integrációt és a megkülönböztetésmentességet), a humanitárius segítségnyújtást, a fejlesztést, a konfliktusrendezést, a válságkezelést, a kereskedelem-, energia- és olyan egyéb politikákat, amelyeknek belső és külső dimenziója is lehet;

VIII. Az EU belső és külső biztonsága közötti kapcsolatok megerősítése

56. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú az Unió számára, hogy amikor csak lehetséges, szoros együttműködést alakítson ki a harmadik országokkal, mindenekelőtt a tranzit-, illetve célországokkal annak érdekében, hogy azonosítani tudja azokat az uniós polgárokat és EU-ban tartózkodó külföldieket, akik terrorista szervezetek oldalán terrorcselekmények elkövetése céljából kiutaznak az EU-ból vagy e tevékenységet követően oda visszatérnek; hangsúlyozza továbbá a radikalizálódás és a terrorizmus elleni küzdelemmel kapcsolatos politikai párbeszéd és közös cselekvési tervek megerősítésének fontosságát a kétoldalú kapcsolatok keretében, valamint az Afrikai Unióhoz és az Arab Ligához hasonló regionális szervezetek viszonylatában;
57. nagy örömmel üdvözlí, hogy Mogherini főképviseelő/alelnök támogatni szeretné a radikalizálódás megelőzésére irányuló projekteket a harmadik országokban, többek között Jordániában, Libanonban, Irakban, valamint a Maghreb-országokban és a Száhil övben, ahogyan az az Európai Tanács 2015. február 12-i ülését követően hozott intézkedések végrehajtásáról szóló jelentésben is szerepel; hangsúlyozza, hogy most gondoskodni kell arról, hogy e projektek mihamarabb megkapják a szükséges finanszírozást;
58. felszólítja az Uniót, hogy fokozza a regionális partnerekkel folytatott együttműködését a fegyverkereskedelem megfékezése terén, különösen a terrorizmus kiindulási országait megcélozva, és kövesse szorosan nyomon az olyan fegyverexportokat, amelyeket a terroristák saját javukra fordíthatnak; szorgalmazza továbbá a külpolitikai eszközök megerősítését, valamint a harmadik országokkal való együttműködést a terrorista szervezetek finanszírozásának megakadályozása érdekében;
59. ösztönzi az Uniót, hogy a biztonság, illetve a terrorizmus elleni küzdelem területén folytasson célzott és intenzívebb párbeszédet Algériával, Egyiptommal, Irakkal, Izraellel, Jordániával, Marokkóval, Libanonnal, Szaúd-Arábiával, Tunéziával és az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal; úgy véli, hogy az Általános Ügyek Tanácsának 2014. decemberi következtetéseivel összhangban ki kell szélesíteni a Törökországgal való együttműködést is;
60. felszólítja a Tanácsot, hogy az Unió déli szomszédságában kialakuló biztonsági helyzet

függvényében folyamatosan vizsgálja felül és dolgozza át a Szíria és Irak vonatkozásában 2015. március 16-án elfogadott, a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló, illetve a külföldi harcosok kérdésének megoldását célzó uniós regionális stratégiát csakúgy, mint a Bizottság RAN-hálózatához hasonló megelőző és egyéb kezdeményezéseket; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy támogassák a kölcsönös tiszteletet és megértést, amelyek alapvető fontosságúak a terrorizmus elleni küzdelemben az Unióban és tagállamaiban, illetve a harmadik országokban egyaránt;

61. meggyőződése, hogy a megerősített együttműködés megvalósítása érdekében a Bizottságnak, és különösen az EKSZ-nek külön gondot kell fordítania a terrorizmus elleni küzdelemmel, a nem hagyományos fegyveres konfliktusokkal és a radikalizálódással kapcsolatos szakértelem növelésére és javítására, valamint a nyelvi készségek erősítésére és diverzifikálására, különös tekintettel az arab, az urdu, az orosz és a mandarin nyelvre, tekintettel arra, hogy e nyelvi készségek terén komoly hiány van az európai információs és hírszerzési szolgálatoknál; kiemelten fontosnak tartja, hogy a terrorizmus, a radikalizálódás és az erőszak elleni küzdelemre való uniós felhívás az EU határain túl is hallható legyen, de ehhez látványos és hatékony kommunikációs stratégiai fellépésre van szükség;
62. támogatja a nagyobb mértékű nemzetközi együttműködést és a nemzeti hírszerző szolgálatok közötti információmegosztást a radikalizálódás és a toborzás kockázatának kitett és dzsihádisták és egyéb szélsőséges csoportokhoz való csatlakozás céljából kiutazó uniós polgárok azonosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a Közel-Kelet, Észak-Afrika (MENA) és a Nyugat-Balkán országait támogatni kell a külföldi harcosok áramlásának megfékezésére irányuló erőfeszítéseikben;
63. elismeri, hogy a radikalizálódás és a terrorista hálózatok által folytatott tagtoborzás globális jelenség; ezért úgy ítéli meg, hogy a jelenségre adott válasz sem lehet csak helyi vagy európai szintű, hanem azt nemzetközi szinten is meg kell valósítani; ezért a toborzó hálózatok azonosítása, valamint az érintett országok határai biztonságának megerősítése érdekében fokozni kell a harmadik országokkal való együttműködést; újból kijelenti továbbá, hogy a diplomáciai és politikai párbeszéd és a hírszerzési együttműködésen keresztül fokozni kell az együttműködést a hasonló kihívásokkal szembenező kulcsfontosságú partnerországokkal;
64. hangsúlyozza, hogy a terrorfenyegetés globális kiterjedése olyan hatékony és közös nemzetközi választ igényel, amely egyértelműen megakadályozza a békét és nemzetközi biztonságot veszélyeztető országok irányába folytatott fegyverkedeskedelmet;
65. üdvözli, hogy a Bizottság 2015 áprilisában 10 millió eurós keretet különített el egy olyan program finanszírozására, amelynek célja a partnerországok támogatása a Száhil-Maghreb térségen belüli radikalizálódással szembeni küzdelemben és az észak-afrikai, közel-keleti és nyugat-balkáni külföldi harcosok áramlásának visszaszorításában (egy 5 millió eurós részlet technikai segítségnyújtás finanszírozására szolgál az igazságügyi személyzet kapacitásainak a külföldi harcosokat vagy potenciális külföldi harcosokat érintő ügyekben való nyomozás, eljárás és ítélethozatal terén történő erősítésére irányulóan; egy második 5 millió eurós részlet a Száhil-Maghreb térségen belüli radikalizálódással szembeni programokat hivatott finanszírozni);

IX. A bevált gyakorlatok cseréjének előmozdítása a radikalizálódás megszüntetése terén

66. úgy véli, hogy az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzésére vonatkozó átfogó politika bevezetése nem valósítható meg, ha nem kísérik azt a radikalizálódás felszámolására és a befogadás előmozdítására irányuló proaktív szakpolitikák; ezért felhívja az Uniót, hogy a radikalizálódás visszafordítására irányuló struktúrák kiépítése terén támogassa a bevált gyakorlatok tagállamok közötti, valamint az ebben már tapasztalattal rendelkező és kedvező eredményeket felmutató harmadik országokkal történő cseréjét, az európai polgárok és az EU-ban jogszerűen tartózkodó nem uniós állampolgárok Unióból való kiutazásának megakadályozása, illetve visszatérésük nyomon követése érdekében; emlékeztet arra, hogy támogatást kell nyújtani az ilyen személyek családjainak is;
67. javasolja a tagállamoknak, hogy vegyék fontolóra mentorok vagy tanácsadó asszisztensek alkalmazását a konfliktusövezetekből Európába visszatérő és a helyszínen átélt borzalmak miatt kiábrándult európai polgárok radikális szemléletének enyhítésére irányuló folyamatban, ezáltal megfelelő programok segítségével előmozdítva a társadalomba való visszailleszkedésüket; hangsúlyozza, hogy ezen a téren javítani kell a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét; hangsúlyozza, hogy a mentoroknak készen kell állniuk arra, hogy megfelelő képzések révén hozzájáruljanak az egyedi programokhoz;
68. egy uniós szintű strukturált tájékoztató kampány elindítását sürgeti, amely felhasználja azon korábbi európai „külföldi harcosok” eseteit, akiket már sikerült „kigyógyítani” a radikális nézeteikből, és akiknek traumatikus élményei segítenek felfedni a terrorista szervezetekhez – köztük az Iszlám Államhoz – való csatlakozás velejéig romlott és megtévesztő vallási dimenzióját; bátorítja tehát olyan platformok kialakítását a tagállamokban, amelyek lehetővé teszik e volt harcosokkal való találkozást és párbeszédet; hangsúlyozza ezenkívül, hogy a terrorizmus áldozataival való személyes kapcsolat megteremtése is hatékony módszer lehet a radikális propaganda szentségéhez vagy ideológiai jelentőségéhez fűződő mítosz eloszlatására; javasolja, hogy ezt a kampányt használják segédeszközként a börtönökben, iskolákban, valamint a megelőzést és rehabilitációt végző valamennyi intézményben folytatott, a radikális nézetek felszámolására irányuló munka során; kéri továbbá a Bizottságot, hogy – különösen pénzügyi tekintetben – támogassa, valamint hangolja össze a nemzeti tájékoztató kampányokat;

X. A terrorista hálózatok felbomlasztása

69. hangsúlyozza, hogy a pénzmosás, az adóelkerülés és más pénzügyi bűncselekmények néhány esetben a terrorizmus olyan fő finanszírozási forrásai, amelyek veszélyeztetik első biztonságunkat, ezért az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények felderítését és az ellenük folytatott küzdelmet prioritásként kell kezelni;
70. támogatásáról biztosítja azokat az intézkedéseket, amelyek célja a terrorista szervezetek belülről történő meggyengítése, valamint az európai polgárokra és az EU-ban jogszerűen tartózkodó nem uniós állampolgárokra jelenleg gyakorolt potenciális befolyásuk csökkentése; arra ösztönzi a Bizottságot és az illetékes ügynökségeket, hogy találjanak módot a terrorista hálózatok felbomlasztására és azok finanszírozási módjának felderítésére; e célból jobb együttműködésre szólít fel a tagállamok pénzügyi

hírszerző egységei között, és kéri a pénzmosás elleni jogszabálysomag gyors átültetését és végrehajtását; bátorítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő rendeletjavaslatot terrorizmus pénzügyi támogatására szolgáló csatornák felderítésére és ellehetetlenítésére, valamint a terrorszervezetek finanszírozási módjai elleni fellépésre vonatkozóan; felhívja ezért a Bizottságot, hogy értékelje újra egy közös európai rendszer létrehozását, melynek célja a terrorizmus finanszírozásának felderítése; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be a legmagasabb szintű átláthatóságot biztosító követelményeket az EU-ban és a nem átlátható joghatóságokban működő minden olyan vállalati struktúra tényleges tulajdonosaival kapcsolatos információkhoz való hozzáférés terén, amelyek a terrorista szervezetek finanszírozásának eszközei lehetnek;

71. üdvözlí az európai biztonsági stratégia közelmúltbeli elfogadását, amely fontos lépéseket javasol – pl. az Európolon belül az Európai Terrorelhárítási Központ létrehozását – a terrorizmus és a radikalizálódás elleni küzdelem fokozása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy teljes körűen használják ki a rendelkezésre álló intézkedéseket, és felhívja a Bizottságot, hogy rendeljen elegendő pénzügyi és emberi erőforrást a javasolt intézkedéseinek eredményes megvalósításához;
72. harmonizált megközelítést kér az online és offline gyűlöletbeszéd bűncselekményének fogalommeghatározásával kapcsolatban, mely tényállás abban merül ki, hogy radikálisok az alapvető jogok semmibe vételére és megsértésére uszítanak másokat; javasolja, hogy ezt a konkrét bűncselekményt emeljék be a vonatkozó tanácsi kerethatározatokba;
73. felszólítja a tagállamokat, hogy vállaljanak részt a külső pénzáramlások nyomon követhetőségét célzó erőfeszítésekben, és tegyék átláthatóvá az egyes Öböl-menti országokkal fenntartott kapcsolataikat a terrorizmus és a fundamentalizmus afrikai, közel-keleti, sőt, egyes európai szervezetektől érkező finanszírozásának felderítésére irányuló együttműködés megerősítése céljából; meggyőződése, hogy a tagállamoknak habozás nélkül korlátozó intézkedéseket kellene foganatosítaniuk azon magánszemélyekkel és szervezetekkel szemben, amelyekről hitelt érdemlően bebizonyosodik, hogy finanszírozás nyújtásával vagy egyéb módon támogattak terrorista szervezeteket;
74. határozottan elutasítana minden arra irányuló próbálkozást, hogy töröljék a jelentés azon részeit, amelyek a terrorizmus és a szélsőségeség ellen saját jogukon folytatott küzdelmet helyezik középpontba; úgy véli, hogy nem segít, sőt árthat a radikalizálódás, illetve az annak megnyilvánulásai elleni küzdelem közötti kapcsolat megtörése; felszólítja a Tanácsot, hogy hozza létre az európai dzsihádisták és a dzsihádisták terrorcselekmény elkövetésével vádolt személyek feketelistáját;
75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az uniós tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek Szervezetének, az Európa Tanácsnak, az Afrikai Uniónak, valamint az Unió a Mediterrán Térségért, az Arab Liga és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet tagállamainak.

INDOKOLÁS

A 2015 elején elkövetett terrortámadások nyilvánvalóvá tették, hogy az Európai Uniónak cselekednie kell a terrorizmus elleni küzdelem terén és az uniós polgárok radikalizálódásának megelőzése érdekében.

A 2015 elején bekövetkezett tragédiák hatására mind az európai intézmények, mind a tagállamok elhatározták, hogy erőteljesebben törekednek majd a radikalizálódás megelőzésére, jóllehet az ilyen értelmű felhívások jóval régebbi keletűek. Az uniós polgárok radikalizálódása elleni küzdelem továbbra is elsődlegesen a tagállamok hatáskörébe tartozik. Mindazonáltal összehangolt európai megközelítésre van szükség annak érdekében, hogy eredményesen fel lehessen venni a küzdelmet azzal a veszéllyel szemben, amelyet a radikalizálódott – és európai területen szabad mozgással rendelkező – európai polgárok jelentenek.

Számukat ugyan nehéz felmérni, de a jelenlegi becslések szerint több, mint ötezer azon európai polgárok száma, akik Irakba és Szíriába utaztak azzal a céllal, hogy terrorista szervezetek oldalán részt vegyenek a harcokban. Vannak olyan tagállamok, ahol ez a jelenség jelentősebb méreteket ölt, ám a „külföldi harcosokkal” kapcsolatos kihívások és kérdések az egész Európai Uniót érintik.

Az európai polgárok radikalizálódása, amely akár arra is készítheti őket, hogy elutazzanak és terrorszervezetek – például az Iszlám Állam – oldalán harcoljanak, tényleges biztonsági fenyegetést jelent Európa, az uniós tagállamok és a szomszédos országok számára.

E jelenség felgyorsulásával szemben büntető intézkedések már nem elegendők. Az Európai Uniónak új stratégiát kell kialakítania, amely sokkal inkább a megelőzésen alapul. E jelentés ezért a hangsúlyt az európai polgárok radikalizálódásával és terrorista szervezetek általi toborzásával kapcsolatban a proaktív szemléletre helyezi.

E jelentés célja, hogy ajánlásokat fogalmazzon meg az európai polgárok radikalizálódásának és toborzásának megelőzésére irányuló európai stratégia tekintetében. Ehhez a radikalizálódás különböző tényezőinek elemzésére van szükség. Ha tanulmány készülne a „külföldi harcosok” toborzásának módszereiről, az minden bizonnyal hatékony megoldásokat ígérő fellépést tenne lehetővé a radikalizálódás számára jelenleg kedvező minden területen és fórumon.

Ezért inkluzív megközelítést kell elfogadni az európai polgárok radikalizálódásának és toborzásának megelőzéséről szóló átfogó elemzés készítése érdekében.

E jelentés az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzésével foglalkozik. Nem a terrorizmus elleni küzdelem jegyében hozandó intézkedések ismételt felsorolásáról van tehát szó, hanem olyan új elgondolások cseréjéről, amelyek lehetővé teszik a szélsőséges magatartásformák és a biztonsági fenyegetések elhárítását az Unió területén.

Az előadó emlékeztet ugyanakkor arra, hogy ragaszkodik az alapvető szabadságok védelméhez. Az Európai Parlament a jövőben sem vonja kétségbe javaslataiban az európai

polgárokat megillető emberi jogokat és alapvető szabadságokat, többek között a véleménynyilvánítás szabadságát sem. Az előadó biztosítani fogja, hogy az e jelentésben foglalt ajánlások tiszteletben tartsák az arányosság elvét, és hogy a jelentésben foglalt javaslatok egyike se lépjen túl azon a mértéken, amely a kitűzött cél eléréséhez szükséges. Az előadó egyébként ragaszkodik a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásához is.

18.9.2015

VÉLEMÉNY A KÜLÜGYI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az európai polgárok terrorista szervezetek általi toborzásának és radikalizálódásának megelőzéséről
(2015/2063(INI))

A vélemény előadója: Charles Tannock

JAVASLATOK

A Külügyi Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. meggyőződése, hogy a terrorista csoportok jelentette fenyegetés leküzdéséhez és az európai polgárok radikalizálódásának megakadályozásához alapvető fontosságú a fokozott és hatékonyabb, az alapvető uniós értékek és normák – úgymint az emberi jogok, a jogállamiság, a magánélet tiszteletben tartása és a nemzetközi humanitárius jog alapelvei – mellett elkötelezett nemzetközi együttműködés, a folyamatos véleménycsere és tájékoztatás, a szegénységgel és egyenlőtlenséggel szembeni elszánt nemzeti szintű fellépés és a stabil, inkluzív kormány a harmadik országokban;
2. bízta a tagállamokat, hogy folytassanak együttműködést és folyamatosan támogassák egymás erőfeszítéseit az erőszakos szélsőségek elleni küzdelemben, többek között a tervek és az erőfeszítések összehangolásával és a levont tanulságok megosztásával; szükségesnek tartja a schengeni térség külső határain végzett ellenőrzések szigorítását;
3. ösztönzi az Uniót, hogy dolgozzon ki további iránymutatásokat és elveket a terrorizmus elleni küzdelemhez az ENSZ Biztonsági Tanácsának vonatkozó határozatai (különösen a 2178/2014. sz. ENSZ-BT határozat) alapján;
4. kéri, hogy nemzetközi hozzájárulásokkal támogassák az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja (UNDP) által jóváhagyott finanszírozási mechanizmusokat a Dáistól megtisztított területek haladéktalan stabilizálásának elősegítése érdekében;
5. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a terrorizmus terjedésének kedvező körülmények kezelése nélkül az elkövetkező években várhatóan még több uniós polgár utazik majd más

országokba, hogy ott dzsihádisták vagy egyéb szélsőséges csoportokhoz csatlakozzon, és fokozódnak az ilyen személyek Unióba és a szomszédos országokba való visszatérésével járó biztonsági kockázatok, különös tekintettel a közel-keleti és észak-afrikai (MENA) régióban folyamatosan erősödő katonai konfliktusokra; a terrorizmus elleni küzdelmet és annak megelőzését célzó nemzeti és uniós szintű intézkedések hatékonyságáról szóló átfogó tanulmány elkészítését szorgalmazza;

6. hangsúlyozza, hogy a terrorizmust nem lehet és nem szabad semmilyen valláshoz, nemzetiséghez vagy civilizációhoz kapcsolni;
7. ösztönzi a megelőző jellegű és rendszeresen felülvizsgált biztonsági és terrorizmus elleni kezdeményezések kidolgozását tagállami, uniós és nemzetközi szinten; a kialakuló fenyegetésekre adott megfelelő reagálás érdekében a bel- és külpolitikák hatékonyabb összehangolását sürgeti; ösztönzi a szomszédos országokkal és regionális szereplőkkel a terrorizmus elleni küzdelem terén megvalósuló együttműködés fokozását; elismeri, hogy a radikalizálódás geopolitikai és szomszédos politikai probléma is; emlékeztet arra, hogy minden pénzügyi támogatást meg kell vizsgálni aszerint, hogy támogathatnak-e terrorista tevékenységeket, és sürgeti a külső forrásokból származó finanszírozás eredetének feltárását;
8. arra ösztönzi az Uniót, hogy alakítson ki szorosabb kapcsolatot a harmadik országokkal annak érdekében, hogy a külföldi harcosok eltántorítására és útvonalaik megzavarására irányuló intézkedéseket vezessenek be többek között a partnerekkel megvalósított új kapacitásépítési projektek (pl. határellenőrzések) által és célzottabb uniós támogatással, valamint terrorizmusellenes cselekvési tervek kidolgozásával; hangsúlyozza, hogy az emberi jogoknak a terrorizmus elleni stratégiák és együttműködés központi elemét kell alkotniuk; azt kívánja, hogy az EU erősítse meg az Arab Államok Ligájával, az Iszlám Együttműködés Szervezetével, az Afrikai Unióval és más fontos regionális szereplőkkel és koordinációs struktúrákkal, így például a Száhil öv G5 országaival folytatott politikai párbeszédet; felszólítja az Uniót, hogy kövesse szorosan nyomon az olyan fegyverexportokat, amelyeket a terroristák saját javukra fordíthatnak;
9. nagy örömmel üdvözli, hogy Mogherini főképviseelő/alelnök támogatni szeretné a radikalizálódás megelőzésére irányuló projekteket a harmadik országokban, azaz Jordániában, Libanonban, Irakban, valamint a Maghreb-országokban és a Száhil övben, ahogyan az az Európai Tanács 2015. február 12-i ülését követően hozott intézkedések végrehajtásáról szóló jelentésben is szerepel; megjegyzi, hogy most arról kell gondoskodni, hogy e projektek mihamarabb megkapják a szükséges finanszírozást;
10. felszólítja az Uniót, hogy fokozza a regionális partnerekkel folytatott együttműködését a fegyverkereskedelem megfékezésében, különösen a terrorizmus kiindulási országait célozva meg, és kövesse szorosan nyomon az olyan fegyverexportokat, amelyeket a terroristák saját javukra fordíthatnak; szorgalmazza továbbá a külpolitikai eszközök megerősítését, valamint a harmadik országokkal való együttműködést a terrorista szervezetek finanszírozásának megakadályozása érdekében;
11. ösztönzi az Uniót, hogy a biztonság, illetve a terrorizmus elleni küzdelem területén folytasson célzott és intenzívebb párbeszédet Algériával, Egyiptommal, Irakkal, Izraellel, Jordániával, Marokkóval, Libanonnal, Szaúd-Arábiával, Tunéziával és az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal; az Általános Ügyek Tanácsának 2014. decemberi

következtetéseivel összhangban ki kell szélesíteni a Törökországgal való együttműködést is;

12. felszólítja a Tanácsot, hogy az Unió déli szomszédságában kialakuló biztonsági helyzet függvényében folyamatosan vizsgálja felül és dolgozza át a Szíria és Irak vonatkozásában 2015. március 16-án elfogadott, a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló, illetve a külföldi harcosok kérdésének megoldását célzó uniós regionális stratégiát csakúgy, mint a Bizottság radikalizálódást figyelő uniós információs központjához hasonló megelőző és egyéb kezdeményezéseket; felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy támogassák a kölcsönös tiszteletet és megértést, amelyek alapvető fontosságúak a terrorizmus elleni küzdelemben az Unióban és tagállamaiban, illetve a harmadik országokban egyaránt;
13. felszólítja a főképviselőt/alelnököt és a Tanácsot, hogy egyértelműen ítéljék el azt, hogy a Perzsa-öböl térségéből egyes kormányok és befolyásos egyének egy évtizede pénzügyi és ideológiai támogatást nyújtanak szélsőséges iszlamista mozgalmaknak; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a harmadik országokkal fenntartott uniós kapcsolatokat annak érdekében, hogy hatékonyabb küzdelmet folytathasson a terrorizmus anyagi és nem anyagi jellegű támogatása ellen; emlékeztet arra, hogy az ENP jelenlegi felülvizsgálata keretében meg kell erősíteni azon ENP-eszközök biztonsági dimenzióját és kapacitását, amelyek hozzájárulnak a partnerek ellenálló képességének és a saját biztonságukról való gondoskodáshoz szükséges kapacitások fejlesztéséhez a jogállamiság tiszteletben tartása mellett;
14. megjegyzi, hogy a terrorizmus alapvető okai gyakran a rossz és nem befogadó kormányzásra vezethetők vissza; úgy véli, hogy a tartós haladás eléréséhez a nemzetközi erőfeszítésnek a jogállamiság, a demokratikus elvek és az emberi jogok előmozdítására kell irányulnia; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ezeket a célokat foglalják bele a harmadik országokkal kötött együttműködési megállapodásokba; ösztönzi az Uniót, hogy az Europollal, az Eurojusttal, a Frontex-szel és a CEPOL-lal szoros együttműködésben a bűnüldözés, büntető igazságszolgáltatás és a biztonsági ágazat terén indítson további kapacitásépítési projekteket és tevékenységeket az érdekelt észak-afrikai és közel-keleti országokkal; egyre sürgetőbbnek tartja párbeszéd kezdeményezését és a kulturális együttműködés ösztönzését a szélsőségekkel szemben álló mérsékelt iszlámmal;
15. támogatja a radikalizálódás, toborzás kockázatának kitett és dzsihádisták és egyéb szélsőséges csoportokhoz való csatlakozás céljából utazó uniós polgárok azonosítására irányuló nagyobb mértékű nemzetközi együttműködést és a nemzeti hírszerző szolgálatok közötti információmegosztást; hangsúlyozza, hogy a Közel-Kelet, Észak-Afrika (MENA) és a Nyugat-Balkán országait támogatni kell a külföldi harcosok áramlásának megfékezésére irányuló erőfeszítéseikben;
16. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy mozgósítsa valamennyi rendelkezésre álló erőforrását és támogassa a tagállamokat a radikalizálódáshoz és a szélsőségesességhez vezető okok kezelésében olyan megelőző stratégiák kidolgozásával, amelyek az oktatás, a társadalmi befogadás, a megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a kultúrák és a vallások közötti párbeszéd területét egyaránt magukban foglalják; javasolja, hogy működjenek szorosabban együtt a kultúrák közötti párbeszédet elősegítő szervezetekkel; hangsúlyozza az Unión belül és a harmadik országokban a muszlim társadalom mérsékelt vezető személyiségeivel – többek között a civil társadalom képviselőivel – a

radikalizálódás elleni küzdelem terén folytatott együttműködés fontosságát; felszólítja a vallási vezetőket, hogy tartsanak ismét vallásközi találkozót a 2011-ben Assisiben megrendezett találkozó mintájára; úgy véli, hogy az Uniónak és tagállamainak fokozottabban nyomon kell követniük az uniós polgárok érintett országokban végzett tevékenységeit; felkéri a főképviselőt/alelnököt és a Bizottságot, hogy továbbra is gondoskodjanak elegendő pénzeszközről, és biztosítsák az eszközök következetes felhasználását, hogy ezáltal hatékonyan lehessen fellépni a terrorizmus általi fenyegetettség ellen, és eredményesebb legyen a korai előrejelzésről a korai fellépésre való váltás;

17. úgy véli, hogy az ellenüzenet megfogalmazása – a harmadik országokban is – az egyik kulcs a közel-keleti és észak-afrikai térségben működő terrorista csoportok vonzerejének megtöréséhez; felszólítja az Uniót, hogy fokozza az olyan kezdeményezésekhez nyújtott támogatást, mint a SSCAT (Syria Strategic Communication Advisory Team), és hogy a harmadik országokban segítse elő az ilyen típusú projektek kibontakozását és finanszírozását;
18. üdvözli, hogy a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló európai erőfeszítésekben való szerepvállalási képesség fokozása és a megfelelő helyi hatóságokkal való hatékonyabb kapcsolattartás érdekében biztonsági, illetve a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó szakértőket telepítenek a leginkább érintett uniós küldöttségekbe, valamint tovább bővítik a terrorizmus elleni küzdelemhez szükséges kapacitást az Európai Külügyi Szolgálatban (EKSZ);
19. a lehetséges harcosok megállítása érdekében olyan programok létrehozását szorgalmazza, amelyek az erőszakos és a szektás összecsapások hatástalanítására törekszenek; úgy véli, hogy a radikalizálódás felszámolására irányuló programok fontos eszközök lehetnek az európai uniós polgárok terrorista szervezetek általi toborzásának visszaszorításához; megjegyzi, hogy néhány tagállam korábbi harcosok a radikalizálódás felszámolására irányuló programokba való esetleges bevonását fontolgatja; kéri a tagállamokat, hogy értékeljék újra az ilyen programok bevezetését;
20. határozottan üdvözli a jelentésben a tagállamok számára megfogalmazott ajánlásokat, amelyek szerint a büntetés-végrehajtási rendszerben különítsék el a radikalizálódott fogvatartottakat; óva int azonban ennek tömeges alkalmazásától, mert féltő, hogy így lehetővé teszik az ismert radikálisok számára a szövetkezést és a kapcsolatépítést, ami szabadon bocsátásukat követően lehetséges veszélyt jelenthet; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki terveket a toborzás veszélyének kitett vagy visszatért személyek visszailleszkedésének megkönnyítésére;
21. rámutat, hogy egy átfogó uniós megelőző stratégia keretében teljes körűen ki kell használni az uniós külpolitikát annak érdekében, hogy előmozdítsák az emberi jogok, a demokrácia, a vallásszabadság tiszteletben tartását és a jó kormányzást, és megakadályozzák és megoldják a konfliktusokat a szélsőséges propagandát hirdetőik számára rendelkezésre álló tér lecsökkentése érdekében;
22. hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak megfelelő biztosítékokat kell beépíteniük a terrorizmus elleni együttműködési mechanizmusokba annak érdekében, hogy a biztonság, az emberi jogok és a bűnüldözés nem egymást kizáró, hanem egymást kiegészítő elvek legyenek, és hogy az intézkedések a jogállamiságon és az alapvető jogok

tiszteletben tartásán alapuljanak; felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg, miként helyezhető a vallási vezetők oktatása és képzése állami ellenőrzés alá, és miként lehetne hivatalosabban intézményesíteni a vallási oktatást annak megakadályozása érdekében, hogy a szélsőségesek befolyásra tegyenek szert; elismeri, hogy nemzetközileg összehangolt médiafigyelésre van szükség annak érdekében, hogy megakadályozzák a terrorista propagandához való hozzáférést és javítsák a szélsőséges tartalmak interneten keresztül történő lakossági bejelentésének folyamatát; weboldalak vagy ingyenesen hívható telefonvonalak létrehozását szorgalmazza a polgárok számára, hogy támogassák az internetes és az interneten kívüli radikalizálódás elleni pozitív narratívákat és figyelemfelkeltő kampányokat;

23. meggyőződése, hogy holisztikus megközelítést kell alkalmazni az Európában végbemenő radikalizálódás alapvető okainak feltárására és kezelésére; úgy véli, hogy a szélsőséges csoportok fellépései mögött rejlő ideológiai üzenet megkérdőjelezése és ellenüzenet megfogalmazása az egyik kulcs a terrorista csoportok vonzerejének leküzdéséhez; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a közösségek közötti kapcsolatokra egyre nagyobb nyomás nehezedik Európában, és ösztönzi a vallások közötti párbeszédet; üdvözli a jelentés arra a kérdésre vonatkozó hivatkozásait, hogy a gyűlölet hirdetésének megakadályozása érdekében képzést nyújtanak vallási vezetők számára; támogatja, hogy a tagállamok nyilvánítsák bűncselekménnyé a joghatóságukon kívül elkövetett terrorcselekményeket, és egyetért azzal, hogy ez a terrorizmus és a szélsőségeség elleni küzdelem egyik leghatékonyabb eszköze; felszólítja az imámokat és a muszlim vezetőket, hogy vállaljanak vezető szerepet a radikalizálódás és a gyűlölet hirdetése elleni küzdelemben azáltal, hogy teológiailag megalapozott narratívával szállnak szembe a fundamentalizmussal és a terrorista propagandával; felszólítja az Uniót, hogy erőfeszítéseink egyesítése érdekében támogassa a fundamentalizmus elleni és a radikalizmus felszámolására irányuló kutatási és információs projekteket a muszlim közösségekkel folytatott párbeszéd intenzívebbé tétele által;
24. megjegyzi, hogy szorosabb együttműködést kell folytatni az Unión kívüli országokkal azon uniós polgárok hatékonyabb beazonosítása érdekében, akik azért utaznak el, hogy terrorista szervezetek mellett harcoljanak, majd azt követően visszatérnek; hasonlóképpen támogatja azt is, hogy a jelentés felszólítja az EKSZ-t, hogy e célok elérése érdekében szélesítse ki az arab nyelv oktatását;
25. hangsúlyozza, hogy az Uniónak, a Nyugat-Balkán országainak, Törökországnak, a Perzsa-öböl országainak és más arab államoknak közös erőfeszítést kell tenniük a radikalizálódás és a toborzás elleni küzdelemben, a terroristák finanszírozási forrásainak felderítése, valamint az iszlám fundamentalizmus elleni új narratíva létrehozása érdekében; hangsúlyozza, hogy a terrorizmus elleni együttműködést és információmegosztást az EU ezen országokkal fenntartott kapcsolataiban kulcsfontosságú elemnek kell tekinteni; hangsúlyozza, hogy emellett az Arab-ligával, az Afrikai Unióval és az Öböl-menti Együttműködési Tanáccsal folytatott ilyen irányú együttműködés megerősítése is alapvető fontosságú;
26. határozottan elutasítana minden arra irányuló próbálkozást, hogy töröljék a jelentés azon részeit, amelyek a terrorizmus és a szélsőségeség ellen saját jogukon folytatott küzdelmet helyezik középpontba; úgy véli, hogy nem segít és eredménytelen a radikalizálódás, illetve az annak megnyilvánulásai elleni küzdelem közötti kapcsolat megtörése; felszólítja

a Tanácsot, hogy hozza létre az európai dzsihádisták és a dzsihádista terrorcselekmény elkövetésével vádolt személyek feketelistáját.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	15.9.2015
A zárószavazás eredménye	+: 52 -: 5 0: 9
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Javier Couso Permuy, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenkovič, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theoharous, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ryszard Czarnecki, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Cătălin Sorin Ivan, Marek Jurek, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Miloslav Ransdorf, Jean-Luc Schaffhauser, György Schöpflin, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Paavo Väyrynen
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Claudiu Ciprian Tănăsescu

17.9.2015

VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részére

az európai polgárok terrorista szervezetek általi toborzásának és radikalizálódásának megelőzéséről
(2015/2063(INI))

A vélemény előadója: Angel Dzhambazki

JAVASLATOK

A Kulturális és Oktatási Bizottság felhívja az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. emlékeztet az uniós oktatási miniszterek által 2015. március 17-én elfogadott Párizsi Nyilatkozatra, amely a tagállamok szorosabb együttműködését szorgalmazza az esélyegyenlőség keretrendszerének, az emberi méltóság, a szabadság, többek között a véleménynyilvánítás szabadsága, a demokrácia, az emberi jogok, az egyenlőség, a jogállamiság, a társadalmi befogadás és az aktív polgári szerepvállalás tiszteletben tartásának előmozdítása érdekében a személyes fejlődésen és az oktatás minden szintjén keresztül, különösen a hátrányos helyzetűek esetében; emlékeztet arra, hogy az EU felelőssége az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglaltak értelmében a polgárait megillető alapvető jogok, szabadságok és biztonság tiszteletben tartása, ideértve a véleménynyilvánítás szabadságát és az információszabadságot, a gyülekezés és az egyesülés szabadságát, valamint a nyelvi, kulturális és vallási sokszínűség tiszteletben tartását;
2. úgy véli, hogy az európai polgárok radikalizálódásának és terrorista szervezetek általi toborzásának megelőzése a mindenkit megillető biztonság, jogérvényesülés és egyenlőség előmozdítására irányuló, számos területre kiterjedő intézkedéssorozat részét képezi; ismételten rámutat arra, hogy a radikalizálódást és az európai polgárok terrorista szervezetek általi toborzását elősegítő további tényezők közé tartozhat különösen az egyenlőtlenség, a marginalizálódás, a társadalmi kirekesztettség, illetve a színvonalas oktatáshoz való nehéz hozzáférés;
3. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos programokra fordított beruházások mennyire fontos szerepet játszanak mind a radikalizálódás megelőzésében,

mind pedig az egyes személyek radikális nézeteinek felszámolásában;

4. megjegyzi, hogy a terrorizmus megelőzése és a radikalizálódás visszaszorítása az európai biztonsági stratégia egyik alapvető prioritása, ugyanakkor sajnálja, hogy a közelmúltbeli reformok ellenére Európa továbbra sem képes megfelelő választ adni az új kihívásokra; hangsúlyozza, hogy a terrorizmust előmozdító kulturális, gazdasági, szociális és politikai okok kezelése sokrétű megközelítést követel; kiemeli a radikalizálódás veszélyének kitett személyek korai azonosításának alapvető szerepére, és hangsúlyozza, hogy az illetékes szociális és oktatási intézményeket képzések révén megfelelően fel kell készíteni e feladatok ellátására; hangsúlyozza, hogy a radikalizálódás megelőzésében érintett valamennyi szereplőnek vállalnia kell a maga felelősségét, helyi, nemzeti, európai és nemzetközi szinten egyaránt; megismétli a formális és informális oktatás (pl. családok, szülők, tanárok és egyesületek), valamint a kultúra és a sport valamennyi szereplője közötti párbeszéd és együttműködés alapvető szerepét; rámutat a példaképekké és vezéregyéniségekké válni hivatott tanárok részére biztosított szakképzés fontosságára, a szociális és ifjúsági szakpolitikák, az alternatív szabadidős tevékenységek, az egész életen át tartó tanulás, valamint a vallások és kultúrák közötti párbeszéd fontosságára az erőszakos szélsőségeshez vezető radikalizálódás megelőzésében;
5. rámutat arra, hogy fel kell hatalmazni a pedagógusokat a megkülönböztetés és a rasszizmus valamennyi formájával szembeni tevékeny fellépésre; rámutat arra, hogy az oktatás, illetve a hozzáértő és támogató pedagógusok alapvető szerepet játszanak nemcsak a társadalmi kötelek erősítésében, az összetartozás érzésének kialakításában, az ismeretek, a készségek és a kompetenciák fejlesztésében, az alapvető értékek megszilárdításában, valamint a jobb szociális, állampolgári és interkulturális kompetenciák, a kritikus gondolkodás és a médiaműveltség megerősítésében, hanem abban is, hogy – a szülőkkel és a családtagokkal szorosán együttműködve – elősegítik, hogy a fiatalok a társadalom tevékeny, felelős, nyitott gondolkodású tagjaivá váljanak; hangsúlyozza, hogy az iskolák növelhetik a diákok radikalizálódással szembeni ellenállóságát azáltal, hogy biztonságos környezetet nyújtanak, valamint időt adnak a vitatott és érzékeny kérdések megvitatására és körüljárására; rámutat arra, hogy a serdülők különösen veszélyeztetett csoportnak minősülnek, mivel abban a nehéz életszakaszban vannak, amikor kialakítják értékrendjüket és keresik a dolgok értelmét, miközben rendkívül befolyásolhatók és könnyen manipulálhatók; emlékeztet, hogy a csoportok is és az egyének is radikalizálódhatnak, továbbá elismeri, hogy az egyének és a csoportok radikalizálódásának folyamata és az azokra való reagálás meglehetősen eltérő lehet; hangsúlyozza, hogy a társadalomnak szerepet kell vállalnia abban, hogy – különösen minőségi oktatás és képzés révén – jobb kilátásokat és életcélt kínáljon a fiataloknak; rámutat az oktatási intézmények a tekintetben betöltött szerepére, hogy megtanítsák a fiatalokat a kockázatok felismerésére és kezelésére és a biztonságosabb lehetőségek választására, valamint előmozdítsák az összetartozás, a közösség, a gondoskodás, a támogatás és a másokért viselt felelősség erőteljes érzését; hangsúlyozza, hogy élni kell a szakképzésben és az egyetemi oktatásban rejlő számos lehetőséggel annak érdekében, hogy kitáguljon a fiatalok világa az Európán belüli különféle nemzeti, regionális, vallási és etnikai identitások felé;
6. megjegyzi, hogy a lehetőségekkel és munkahelyekkel nem rendelkező fiatalok, akik elfoglaltság nélkül töltik idejüket, fogékonyabbak és hajlamosabbak arra, hogy elcsábítsák őket a terrorista szervezetek általi toborzás vélt izgalmai;

7. rámutat arra, hogy a radikalizálódással szembeni fellépésnek a társadalmi befogadásra és a kiszolgáltatott közösségek szerepének erősítésére is kell irányulnia, előmozdítva a közösség párbeszeden keresztül történő szerepvállalását, ösztönözve és fejlesztve az aktív polgári szerepvállalást, valamint megerősítve az alulról építkező civil társadalmi szervezetek szerepét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy osszák meg a bevált gyakorlatokat, fogalmazzanak meg ajánlásokat, valamint alakítsanak ki hálózatokat helyi, nemzeti és európai szinten annak érdekében, hogy a fentiek mentén pozitív társadalmi választ adjanak a radikalizálódásra;
8. rámutat arra, hogy a radikalizálódás kezdeti szakaszaira az egyéneknek különösen a családtól és az iskolától való elszigetelődése jellemző; ezért hangsúlyozza, hogy megfelelő kommunikációra van szükség a szülők, a tanárok és a hatóságok között annak érdekében, hogy felismerjék a fiataloknál a radikalizálódás jeleit;
9. rámutat arra, hogy Európa sokszínűsége és multikulturális közösségei a társadalmi szerkezet szerves részét képezik, és alapvető kulturális értéket képviselnek; úgy véli, hogy a radikalizálódás kezelésére irányuló politikáknak érzékenyeknek és arányosoknak kell lenniük, hogy tiszteletben tartsák és erősítsék a közösségek sokszínű társadalmi szerkezetét;
10. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a terrorizmusellenes és a radikalizálódás elleni politikák azzal a kockázattal járnak, hogy közvetlenül vagy az elrettentő hatás révén korlátozhatják a véleménynyilvánítás szabadságát; megjegyzi, hogy egyértelműen és részletesen meg kell határozni az olyan fogalmakat, mint a radikalizálódás és a szélsőségeség, hogy az említett politikák ne befolyásolhassák kedvezőtlenül a legitim véleménynyilvánítást; hangsúlyozza, hogy a radikalizálódásnak kitett közösségekben különféle nézetek megjelenésére van szükség, hogy a mérsékelt és haladó elképzelések és narratívák felülkerekedhessenek a szélsőségeségen, és a vélemények sokszínűségét nyílt vitában kell ösztönözni;
11. felhívja a tagállamokat, hogy mozdítsák elő oktatási rendszereikben a közös értékek megosztásával összefüggő kölcsönös megismerést és kölcsönös tiszteletet lehetővé tevő interkulturális megközelítést;
12. kiemeli a nők szerepének fontosságát a családon belüli radikalizálódás megelőzésében;
13. hangsúlyozza, hogy a vallások és kultúrák közötti párbeszéd fontos eszköz a társadalmi kohézió és befogadás, valamint a közvetítés és megbékélés terén;
14. fontosnak tartja és támogatja a különböző vallások meghatározó képviselői közötti találkozókat és nyilvános párbeszédet, ami jelentős mértékben hozzájárulhat az egyes vallásokkal kapcsolatos sztereotípiák és féltelmek leküzdéséhez;
15. aggodalommal állapítja meg, hogy a propagandaanyag terjesztésére és terrorista szervezetek által folytatott toborzásra az internetet és a közösségi médiát használják; ösztönzi a tagállamokat, az Európai Uniót és az összes érdekelt fél tevékeny együttműködését a radikalizáló jellegű tartalmak és propaganda interneten történő terjesztésével szembeni fellépés érdekében; kéri olyan programok bevezetését, amelyek felhívják a fiatalok figyelmét az internetes gyűlöletbeszédre és az abban rejlő veszélyekre, valamint amelyek előmozdítják a médiával és az internettel kapcsolatos ismeretek

oktatását; hangsúlyozza, hogy a tagállamokkal együttműködve olyan innovatív online kommunikációt kell kialakítani, amely kritikus digitális döntési készségeket alakít ki a veszélyeztetett internet-felhasználók körében, valamint a jelenség megelőző jelleggel történő megfékezésére és leküzdésére képes technológiákat kell kifejleszteni; hangsúlyozza az összes érdekelt félnek a hatékony ellenirányú üzenetek kifejlesztésében és elterjesztésében játszott kulcsfontosságú szerepét; rámutat arra, hogy az oktatás fontos szerepet tölt be annak elősegítésében, hogy a fiatalok a sokszínűség és a jogállamiság tiszteletben tartása mellett megértsék és elfogadják a vélemények, a meggyőződések, a világnézetek és az életmódok különbözőségét, emellett szerepet játszik a kritikus gondolkodás és a jó ítéelőképesség előmozdításában annak érdekében, hogy a fiatalok – különösen az internettel és a közösségi médiával összefüggésben – képesek legyenek megragadni a valóságot, különbséget tenni a tények és a vélemények között, felismerni a propagandát, valamint ellenállni az indoktrináció, a gyűlöletbeszéd és az internetes szélsőségesesség valamennyi formájának; ösztönzi a tagállamokat és az érdekelt feleket, hogy a médiatermékekben és az interneten a felhasználói kommentekben megjelenő gyűlöletbeszéd leküzdése érdekében állapodjanak meg közös újságírói etikai normákban;

16. hangsúlyozza, hogy a hidak építéséhez, az előítéletek meghaladásához, valamint a vallási párbeszéd előmozdításához és a kulturális sokszínűség tiszteletben tartásához kulcsfontosságú a fiatalok fokozott bevonása, többek között oktatási csereprogramok és egyéb hálózatok révén; úgy véli, hogy az alternatív oktatási és kulturális interfészen alapuló átfogó cselekvési programok, amelyek figyelembe veszik a létező kulturális sokszínűséget és megértésének szükségességét, jelentős szerepet játszhatnak egy olyan közös jövőkép kialakításában, amelynek alapja az emberi jogok és az emberi méltóság, a nemzetközi normák és az EU alapjait képező értékek tiszteletben tartása;
17. hangsúlyozza, hogy erőfeszítéseket kell összpontosítani annak elősegítésére, hogy a fiatalokban kialakuljon saját identitásuk, önértékelésük, a közösségi szellem, valamint a multikulturális és többnemzetiségű társadalmakkal szembeni elfogadás, mivel az identitásukat kereső és összetartozás-érzésre vágyó fiatalok különösen ki vannak szolgáltatva a szélsőséges retorikának;
18. felhívja a tagállamokat, hogy oktatási rendszereikben helyezzenek nagyobb hangsúlyt a médiakompetencia kialakítására, hogy a gyermekek és a fiatalok tanulják meg megérteni és megfelelően értékelni az interneten keresztül gyakran szűrés nélkül eléjük kerülő információkat;
19. rámutat arra, hogy a diákoknak és a pedagógusoknak egyaránt jobban tisztában kell lenniük a radikalizálódással és a szélsőségesességgel, és széles körben tudatosítani kell, hogy a közösségi médiát radikalizálódásra és szélsőséges ideológiák népszerűsítésére is használják; ösztönzi a tagállamokat, hogy az interneten keresztül történő radikalizálódás megelőzése érdekében vegyék fel az iskolák informatikai tantervébe az internetbiztonság oktatását;
20. hangsúlyozza, hogy a közösségi hálózatok és az internet csak egy szeletét adják a radikalizálódás folyamatának, és a radikalizálódás internetes előmozdítóival szembeni küzdelem csak egy része a radikalizálódás elleni küzdelemnek;
21. emlékeztet a „Kreatív Európa” program médiaműveltség előmozdításával kapcsolatos célkitűzésére, amelynek keretében lehetőség nyílik olyan projektek finanszírozására,

amelyek célja a kritikai diskurzus kialakítása a média – különösen a digitális média – tekintetében a radikalizálódással szembeni küzdelem jegyében;

22. emlékeztet az oktatás, a kultúra és a sport területén meglévő uniós programok és finanszírozási eszközök – köztük a „Horizont 2020” keretprogram, az Erasmus+ program, a „Kreatív Európa”, az „Európa a polgárokért” program és az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszer – fontosságára, mivel azok kulcsfontosságú szerepet játszanak az egyenlőtlenségek, az intolerancia és a megkülönböztetés kezelését és a marginalizálódás megelőzését, valamint a kisebbségeknek a tagállamok társadalmi életébe való integrációját célzó tagállami erőfeszítések támogatásában; felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre kötelezettségvállalását, mely szerint meglévő, célzott finanszírozást mobilizál a szélsőséges ideológiákkal és a radikalizálódással való szembeszállást célzó, a legfontosabb célcsoportokkal folytatott párbeszédén keresztül történő konkrét fellépések előmozdítására; üdvözli a Bizottság azon bejelentését, amely szerint az év végéig ajánlásokat terjeszt elő a befogadás, a sokszínűség és a polgári értékek iskolákban történő tanulmányozására irányulóan, az Erasmus+ programra alapozva;
23. rámutat a nem formális és az informális tanulás szerepére, valamint arra, hogy elő kell segíteni a fiatalok integratív ifjúsági szervezeteken és tömegsporton belüli önkéntes tevékenységekben való részvételét, erősítve az egymás közötti kapcsolatokat, és segítve a fiatalokat a formális oktatást kiegészítő szociális és kommunikációs kompetenciák, a kritikus gondolkodás és a problémamegoldó készségek, valamint a pozitív önértékelés megszerzésében;
24. rámutat a megfelelően képzett pszichológusok és szociális munkások által nyújtott, oktatási intézményeken belüli támogató szolgáltatások alapvető fontosságára; felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő az újonnan érkezett bevándorlók és menekültek oktatásával kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét, megelőzendő a társadalmi kirekesztésüket; rámutat a vallási vezetők kölcsönös képzésének és közös tevékenységeinek fontosságára a nyilvános megszólalások kedvező irányban történő befolyásolása érdekében;
25. felhívja a Bizottságot, hogy találjon új, kreatív módokat a radikalizálódás megelőzésére és leküzdésére, ideértve az olyan szülőkre irányuló programokat, akiknek gyermekei ki lehetnek szolgáltatva a szélsőségesek általi toborzásnak;
26. ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan oktatási és tanulási stratégiákat, amelyek a kritikus elemzést, a társadalmi értékeket, valamint a nyitottság és a pluralizmus iskolákon és közösségen belüli közös kultúráját előmozdító módon járnak körül vitatott témaköröket;
27. hangsúlyozza a nem kormányzati szervezetek és a civil társadalmi szervezetek szerepét és jelentőségét a radikalizáció megelőzésére és felszámolására irányuló folyamatokban;
28. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse tovább a radikalizálódás-tudatossági hálózatot, többek között azáltal, hogy megerősíti a radikalizálódás elleni intézkedésekkel kapcsolatos információkhoz való hozzáférést és az e területen megvalósuló együttműködést az érdekelt felek között, valamint támogatja az Uniót és tagállamait abban, hogy a radikalizáció felszámolására irányuló és a radikalizmustól való eltávolodást segítő programokat hozzanak létre, valamint „exitstratégiákat” dolgozzanak ki, segítve az

egyéneket az erőszakos szélsőségekkel való szakításban;

29. hangsúlyozza a célzott oktatási projektek fontosságát a radikalizálódás veszélyének leginkább kitett helynek számító börtönökben.
30. hangsúlyozza, hogy átfogó politikákat kell kidolgozni a különböző területek – így a kultúra, a sport, a foglalkoztatás és a jóléti politikák – közötti ágazatközi megközelítésmódra építve, valamint ki kell alakítani a társadalmi befogadásra és a sokszínűség, a pluralizmus és az alapvető közös értékek megőrzésére irányuló fellépés egyéb csatornáit európai, nemzeti, regionális és helyi szinten egyaránt;
31. megjegyzi, hogy a terrorizmus elleni intelligensebb stratégiai fellépésre irányulóan új általános hozzáállásként és hosszú távú célkitűzésként ki kell alakulnia egy kulturális és emberi fejlődésen alapuló radikalizmusellenes offenzívának.
32. emlékeztet az oktatásnak a demokrácia, az aktív polgári szerepvállalás és a demokratikus politikai kultúra szempontjából fennálló jelentőségére, valamint az Európai Unió lényegét képező értékek – a szabadság, a tolerancia, az egyenlőség és a jogállamiság – fontosságára;
33. megjegyzi, hogy a messzemenően inkluzív oktatás – amely az „Oktatás és képzés 2020” keretrendszer egyik stratégiai célja – kiegyenlítheti azokat a hátrányokat, amelyekkel számos gyermek és fiatal otthon szembesül, és ezáltal segíthet megelőzni a radikalizálódást;
34. ismételten hangsúlyozza, hogy az oktatáson és a képzésen keresztül elő kell mozdítani az egyenlőséget, a társadalmi kohéziót és az aktív polgári szerepvállalást, és esélyt kell biztosítani a gyermekek és a fiatalok számára az aktív polgári szerepvállaláshoz, valamint a kultúrák és a vallások közötti párbeszédhez szükséges képességeik és kompetenciáik fejlesztésére;
35. hangsúlyozza, hogy az Erasmus+ programban való részvétel fokozza az aktív polgári szerepvállalás szintjét a fiatalok körében; emlékeztet arra, hogy a volt Erasmus-hallgatók erőteljesebb európai identitástudattal rendelkeznek, emellett fokozottabb összetartozás-érzés jellemzi őket és kedvezően ítélik meg az Uniót, amely tényezők fennállásával csökkenhet a radikalizálódás lehetősége, valamint kezelhető az intolerancia és a megkülönböztetés problémája;
36. rámutat arra, hogy meg kell találni az egyensúlyt a véleménynyilvánítás szabadsága, valamint a biztonsággal és a radikalizálódás megelőzésével kapcsolatos célkitűzések között.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	15.9.2015
A zárószavazás eredménye	+: 22 -: 2 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Silvia Costa, Angel Dzhabazki, Jill Evans, Petra Kammerevert, Rikke Karlsson, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Curzio Maltese, Fernando Maura Barandiarán, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Yana Toom, Helga Trüpel, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Lybacka
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Sylvie Guillaume, Dietmar Köster, Paul Nuttall, Hermann Winkler

ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

Az elfogadás dátuma	19.10.2015
A zárószavazás eredménye	+: 41 -: 7 0: 6
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Michał Boni, Ignazio Corrao, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Mariya Gabriel, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Jussi Halla-aho, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Barbara Kudrycka, Kshetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Vicky Maeijer, Roberta Metsola, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Soraya Post, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Udo Voigt, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Marina Albiol Guzmán, Carlos Coelho, Pál Csáky, Daniel Dalton, Miltiadis Kyrkos, Jean Lambert, Jeroen Lenaers, Sander Loones, Andrejs Mamikins, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Daniele Viotti, Axel Voss
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	Maria Arena, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Jude Kirton-Darling, Kostadinka Kuneva, Maurice Ponga, Jutta Steinruck, Lola Sánchez Caldentey, Sabine Verheyen

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

41	+
ALDE	Federley Fredrick, Griesbeck Nathalie, Pagazaurtundúa Ruiz Maite, in 't Veld Sophia
ECR	Dalton Daniel, Halla-aho Jussi, Kirkhope Timothy, Loones Sander, Stevens Helga
EPP	Boni Michał, Coelho Carlos, Csáky Pál, Dati Rachida, Díaz de Mera García Consuegra Agustín, Engel Frank, Gabriel Mariya, Gál Kinga, Kudrycka Barbara, Lenaers Jeroen, Metsola Roberta, Ponga Maurice, Sógor Csaba, Ungureanu Traian, Verheyen Sabine, Voss Axel, Zdechovský Tomáš
S&D	Arena Maria, Gomes Ana, Kaufmann Sylvia-Yvonne, Kirton-Darling Jude, Kyenge Kshetu, Kyrkos Miltiadis, Lauristin Marju, López Aguilar Juan Fernando, Mamikins Andrejs, Moraes Claude, Niedermüller Péter, Post Soraya, Steinruck Jutta, Viotti Daniele, Weidenholzer Josef

7	-
EFDD	Winberg Kristina
EFN	Maeijer Vicky
GUE/NGL	Albiol Guzmán Marina, Ernst Cornelia, Kuneva Kostadinka, Sánchez Caldentey Lola
NI	Voigt Udo

6	0
ECR	Škripek Branislav
EFDD	Corrao Ignazio, Ferrara Laura
GREENS/EFA	Albrecht Jan Philipp, Eriksson Peter, Lambert Jean

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik